

Miljöfarlig verksamhet

Tillämpning, avgifter, tillsyn och samordning

Delrapport 6 om regeltillämpning på kommunal nivå
Undersökning av Sveriges kommuner

November 2016
Författare: August Liljeqvist

NNR
NÄRINGSLIVETS
REGLNÄMND
- FÖR KOSTNADSEFFEKTIVA REGLER -

NNR Service AB, Stockholm, 2016
Andrea Femrell, VD och ansvarig utgivare
August Liljeqvist, sakkunnig och rapportförfattare
Scantech Strategy Advisors, produktion och layout

Sammanfattning

NNRs rapport "Miljöfarlig verksamhet – Tillämpning, avgifter, tillsyn och samordning" är den sjätte av sex uppföljande rapporter om regeltillämpning på kommunal nivå. Rapporten redogör för hur kommunerna har svarat på NNRs enkät och försöker visa på olika åtgärder som kan förbättra kommunernas service gentemot företagarna. Övriga rapporter i serien behandlar motsvarande frågor, inklusive kommunernas handläggningstider, för områdena serveringstillstånd, bygglov och livsmedelskontroll samt kommunernas tillämpning av reglerna för offentlig upphandling och inköp med frågor om tillämpning, information, uppföljning, organisation och strategi samt huruvida kommunerna har en företagslots/en väg in-funktion och hur den fungerar.

NNRs undersökning visar att skillnaderna i anmälningsavgifter mellan kommunerna för att anmäla en ny eller förändrad verksamhet är stora, mellan 0 - 19 000 kronor för NNRs biltvättsexempel. 71 procent av kommunerna har höjt sina anmälningsavgifter sedan år 2012 och den största enskilda höjningen var 12 058 kronor. Stora tätortskommuner har en övervikt för rörlig anmälningsavgift samtidigt som små glesbygdskommuner har en övervikt för fast anmälningsavgift.

Skillnaden mellan billigaste och dyraste tillsynsavgift för en biltvätt har stigit sedan förra undersökningen år 2012, med 4 770 kronor. 79 procent av kommunerna har höjt sina tillsynsavgifter sedan år 2012. Den största enskilda avgiftshöjningen var också här på 12 058 kronor.

61 procent av kommunerna genomför varje år tillsyn på plats för vårt biltvättsexempel och 25 procent av kommunerna har förkortat sitt tillsynsintervall sedan år 2012. Den genomsnittliga tillsynsavgiften för de kommuner som genomför tillsyn varje år är 8 803 kronor och motsvarande tillsynsavgift för de kommuner som genomför tillsyn vart tredje år är 5 595 kronor. Samtidigt finns det i många regioner exempel på kommuner som har tillsyn varje år med en tillsynsavgift på några tusenlappar och grannkommuner som har tillsyn vartannat eller vart tredje år med en årlig tillsynsavgift på drygt 10 000 kronor.

Endast tio procent av kommunerna betalar tillbaka tillsynsavgiften när ingen tillsyn på plats har utförts. Detta är en liten förbättring sedan undersökningen år 2012.

Drygt hälften av kommunerna samordnar sin miljötillsyn med annan tillsyn men endast sex kommuner samordnar med samtliga efterfrågade tillsynsområden.

Nio procent av kommunerna anger att ett företags tredjepartscertifiering har en signifikant påverkan vid bedömningen av tillsynsbehovet.

34 procent av kommunerna prioriterar dialog med företagen högst vid ett tillsynsbesök. Resultaten visar att det finns många kommuner som prioriterar kontroll av brister före dialog med företagarna. Ur det stora antalet kommentarer kan man utläsa att förhållningssättet skiljer sig åt mellan kommuner och/eller individer. NNRs tolkning av de kommentarer som har lämnats är att det är ungefär lika vanligt med ett mer renodlat kontrollperspektiv som ett perspektiv där kontroll kombineras, alternativt är jämställt med eller t.o.m. underordnat, dialog och rådgivning.

Med anledning av undersökningens resultat rekommenderar NNR kommunerna följande:

1. Alla kommuner ska tydligt redovisa vilka faktorer som tagits med när man räknat fram avgiftsnivåerna för anmälan och tillsyn av miljöfarlig verksamhet.

De kostnader kommunen tagit med när avgiften beräknats bör tydligt framgå av hemsidor och informationsmaterial.

2. Kommunernas avgifter bör ha en tydligare koppling till kommunens motprestation gentemot det enskilda företaget.

Det ska vara tydligt när och för vad företagen betalar en avgift. Beträffande tillsyn bör avgiftsuttaget ske huvudsakligen då tillsynen genomförs på plats eller när företagets dokumentation kontrolleras. Det bör också finnas en tydligare koppling till den arbetsinsats kommunen har för det enskilda företaget när avgifter beräknas/fastställs. Avgiften bör minskas i de fall tillsynsbesök på plats inte genomförs eller är motiverat. Tillsynen bör så långt som möjligt samordnas, både besöksamordning och samordning av riskbedömningen, med annan kommunal tillsyn som omfattar företaget ifråga.

3. Kommunerna bör löpande utvärdera vilka effekter deras tillämpning av regelverket får för företagen.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
1. Inledning	4
1.1 NNRs projekt om regeltillämpning på kommunal nivå	4
1.2 Bakgrund	5
1.3 Disposition	6
1.4 Metod	6
2. Resultat och analys	8
2.1 Kostnader (avgifter) för anmälan av miljöfarlig verksamhet (klassningskod 50.10-2)	9
2.2 Fast eller rörlig avgift	11
2.3 Kostnader (avgifter) för tillsyn	12
2.4 Frekvens för tillsynsbesök	15
2.5 Återbetalning av tillsynsavgift vid utebliven tillsyn	17
2.6 Samordning av tillsyn	19
2.6.1 Samordningsområden	20
2.7 Tillsyn av egenkontrollen	22
2.8 Betydelsen av tredjepartscertifiering	24
2.9 Föranmälan	25
2.10 Kontroll i förhållande till information och dialog	27
3. Slutsatser och NNRs rekommendationer	30
Bilagor – Sammanställning av undersökningens frågor samt kommunernas svar	34
Bilaga 1 – NNRs frågor till kommunerna	35
Bilaga 2 – Kommunernas svar	36
Kommuner som avstått från att medverka i undersökningen	54
Näringslivets Regelnämnds, NNR, medlemmar	55

1 Inledning

Frågan om förändring och förbättring av företagsregler är ofta uppe på den politiska agendan i samband med diskussioner om företagsklimatet. Enskilda företagare och näringslivsorganisationer lyfter frekvent fram att olika aspekter som följer av regelverk bedöms vara kostnadsdrivande eller påverka tillväxtförutsättningarna i negativ riktning. Utformningen av olika regelverk har erhållit allt större fokus över tid såväl i Sverige som internationellt. Orsakerna till detta ökade fokus kan sannolikt vara flera, men en viktig förklaring är den ökade globalisering som medfört att regelverken i olika länder är utsatta för konkurrens från omvärlden. Företagens konkurrenskraft bestäms utifrån vissa basfundament såsom regelkostnader och marknadens utbud och efterfrågan. En annan förklaring kan vara de stora skillnaderna i tillämpningen av regelverken på lokal nivå, exempelvis av länsstyrelser och kommuner.

Regeringen har initierat insatser för att förenkla för företagen på kommunal och regional nivå¹. Det har gjorts genom uppdrag till Tillväxtverket beträffande det kommunala arbetet och till länsstyrelsen i Kronobergs län vad avser länsstyrelsernas arbete. Båda uppdragen slutredovisades år 2015. Kommunernas och landstingens egen organisation, Sveriges Kommuner och Landsting, bedriver ett eget arbete som tar sikte på att förbättra det kommunala företagsklimatet och förenkla för företagen. Exempel på detta är anordnandet av utbildningar för kommunerna² samt genomförandet av regelbundna undersökningar av den kommunala organisationens tillgänglighet och service till företagen³. På lokal nivå tar dessutom många enskilda kommuner egna initiativ för att förenkla för företagen. Ett av dessa exempel är Tillväxt & Tillsyn. Detta projekt drivs av Rättviks kommun i samverkan med den ideella föreningen för Tillväxt & Tillsyn. Antalet kommuner som är medlemmar i föreningen ökar stadigt.

Det arbete som pågår beträffande den lokala och regionala nivån är viktigt och bör fortsätta. Dock anser NNR att konkreta åtgärder måste vidtas som förhindrar väsentligt skilda handläggningstider, divergerande rättstillämpning av samma regelverk och tillsynsavgifter som inte har en klar koppling till en motprestation.

1.1 NNRs projekt om regeltillämpning på kommunal nivå

NNR beslöt i april 2010 att inleda ett projekt om regelförenkling på lokal nivå. Projektet fokuserade på handläggningstider, servicegarantier och avgifter vad beträffar tillstånd och tillsyn för områdena serveringstillstånd, miljöfarlig verksamhet och bygglov. Vidare omfattade projektet förekomsten av s.k. företagslotsar eller en väg in till kommunen. Huvudsyftet med projektet var att kommunerna skulle se över sin tillämpning av regler, praxis och service som styr tillsyn och avgiftsuttag av företagen. Detta med inriktning på att regeltillämpningen ska bli mer enhetlig, förutsägbar och effektiv samt mindre kostsam för företagen. År 2012 beslutade NNR om en fortsättning på projektet och en ny undersökning genomfördes i oktober samma år. Den var delvis en uppföljning av 2010 års undersökning, men även en utvidgning och förändring av densamma. Nytt var då att området livsmedelskontroll lades till, företagslotsens funktioner undersöktes och att undersökningens frågor för området bygglov ändrades till följd av ny lagstiftning på området⁴. Denna undersökning från februari 2016 är delvis en uppföljning av de två tidigare undersökningarna, men utgör även en utvidgning och förändring av dessa. Nytt är att området offentlig upphandling har lagts till samt att undersökningens frågor för områdena företagslots, livsmedelskontroll, miljöfarlig verksamhet, serveringstillstånd och bygglov i vissa delar har utvidgats och anpassats till de dagsaktuella frågor som diskuteras.

1 Regeringsbeslut den 22 juni 2011, dnr N2011/4051/MK och dnr N2011/4050/MK

2 SKLs utbildning "Förenkla helt enkelt"

3 Insikt - en servicemätning av kommunernas myndighetsutövning

4 Ny plan- och bygglag (SFS 2010:900) trädde ikraft 2 maj 2011

Inom ramen för projektet presenteras sex delrapporter, en för varje område som projektet omfattar. Rapporterna bygger på undersökningen som genomfördes i februari 2016 och vände sig till kommunala tjänstemän med ansvar för tillstånd och tillsyn av serveringstillstånd, bygglov, miljöfarlig verksamhet och livsmedelskontroll. Undersökningen vände sig också till kommunernas enheter för upphandling och inköp med frågor om tillämpning, information, uppföljning och organisation vid offentlig upphandling. Vidare vände sig undersökningen också till de kommunala näringslivscheferna (eller motsvarande) vad beträffar frågan om företagslotsar/”en väg in” och deras roll. Kontaktuppgifter till kommunernas tjänstemän inhämtades från respektive kommuns hemsida samt direkt från kommunerna. Enkäterna föregicks av ett kontrollutskick för att säkerställa rätt kontaktuppgifter och att ingen kommun som önskat svara skulle gå miste om den möjligheten. Detta är den sjätte rapporten av sex uppföljande rapporter om regeltillämpning på kommunal nivå och handlar om tillämpning, avgifter, tillsyn och samordning inom området miljöfarlig verksamhet.

1.2 Bakgrund

I samband med införandet av miljöbalken beslutade regeringen om ett antal förordningar – däribland förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd som bl.a. reglerar den lokala miljötillsynen i kommunerna. I samband med miljöbalkens införande infördes även särskilda regler om egenkontroll för den som bedriver miljöfarlig verksamhet som omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt enligt 9 kap. miljöbalken. Egenkontrollprogram innebär att verksamhetsutövaren skapar rutiner för att arbeta på ett miljömässigt korrekt sätt.

Kommunen ansvarar för tillsyn över att verksamhetsutövaren följer hänsynsregler, övriga lagkrav, villkor i tillstånd eller genomför försiktighetsåtgärder i enlighet med miljöbalken och dess förordningar. Tillsynen omfattar bland annat inspektioner och översyn av kontrollprogram för företagets egen kontroll.

Sveriges Kommuner och Landsting har även författat ett antal vägledningsdokument, s.k. cirkulär, till hjälp för kommunerna i deras tillämpning av regelverket. Dessa cirkulär är dock inte bindande för kommunerna att följa.

Kostnaderna för kommunala verksamheter och prestationer skall normalt täckas av den uttagna kommunalskatten. Kommunallagen fastslår dock att kommunerna får ta ut avgifter för tjänster och nyttigheter som de tillhandahåller⁵. För tjänster eller nyttigheter som kommunerna är skyldiga att tillhandahålla får de endast ta ut avgifter om det är särskilt föreskrivet, vilket är fallet för bl.a. miljöfarlig verksamhet.

Skillnaden mellan skatt och avgift kan generellt sägas vara att skatt går till kommunen utan direkt koppling till särskild motprestation, medan en avgift är förknippad med en direkt motprestation, exempelvis förskoleavgiften där kommunen tillhandahåller förskoleplatser eller en avgift för utförd tillsyn av t.ex. en biltvätt.

För avgiftsuttag i kommunal verksamhet gäller som huvudregel självkostnadsprincipen⁶ och likställighetsprincipen⁷. Självkostnadsprincipen innebär att en kommun inte får ta ut avgifter till sådana belopp att de tillför kommunen en vinst. Principen avser kommunens totala avgiftsuttag för en verksamhet. Likställighetsprincipen innebär att alla kommunens medlemmar ska behandlas lika. För avgiftssättningen får det till följd att lika avgift ska utgå för lika prestation.

5 Kommunallagen (1991:900) 8 Kap. 3b §

6 Kommunallagen (1991:100) 8 Kap 3c §

7 Kommunallagen (1991:100) 2 Kap 2 §

Miljöbalken ger möjligheter för kommunen att ta ut avgifter för bl.a. handläggning av anmälan av verksamhet, tillsyn över tillståndspliktiga och anmälningspliktiga verksamheter samt dispensprövningar av olika slags verksamhet. Eftersom kommunerna till stor del själva bestämmer hur och i vilken utsträckning avgifter ska tas ut, varierar de mellan kommunerna. Avgifterna för miljöfarlig verksamhet tas ofta fram enligt den vägledning som SKL tillhandahåller, vilket är ett relativt komplicerat beräkningssystem som grundar sig på ett flertal olika faktorer såsom vilken typ av verksamhet det rör sig om, verksamhetens omfattning samt risk- och erfarenhetsbedömningar. Dessa faktorer kopplas sedan till den av kommunen beslutade timtaxan för att beräkna avgiften.

Förutsättningarna för svenska företag som driver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken påverkas i hög grad av hur kommunerna tillämpar regelverket inom området. Kommunens service och rådgivning, nivån på skatter och avgifter har stor betydelse för företagens ekonomi och konkurrensförutsättningar. Likabehandling och lika förutsättningar för samtliga företag i hela landet har att vägas mot kommunernas egna förutsättningar och självbestämmande.

Hur kommunerna tillämpar regelverken är viktigt och detta bekräftas av de svar företagen lämnat i en SKOP-undersökning⁸ som NNR låtit göra. Enligt undersökningen upplever bl.a. 14 procent av företagarna att miljöregler utgör stora hinder för tillväxten i företagen.

Mot bakgrund av detta fann NNR och dess medlemsorganisationer därför det intressant och viktigt att fortsätta undersöka hur förhållandena och variationerna ser ut mellan kommunerna beträffande miljöfarlig verksamhet samt följa upp NNRs undersökning från år 2012. Resultatet redogörs för i denna rapport.

1.3 Disposition

I metodavsnittet 1.4 redogörs för hur undersökningen utformats och genomförts. Detta följs av en resultat- och analysdel i kapitel två. I kapitel tre redogörs för NNRs slutsatser följt av rekommendationer till kommunerna med anledning av resultaten. I bilagorna återfinns undersökningens frågor till kommunerna samt en detaljerad redovisning av hur varje kommun svarat.

1.4 Metod

NNRs undersökning är en totalundersökning och genomfördes i februari 2016. Den utformades som en webbenkät och sändes via e-post till samtliga kommuners miljöchefer/inspektörer eller motsvarande (290 stycken), ansvariga för kommunens miljötillsyn. Webbenkäten föregicks av en förberedande ”kontaktenkät” till kommunerna där de ombads bekräfta eller ange rätt kontaktperson.

Frågorna till webbenkäten har tagits fram av NNR i dialog med företagare och experter och granskats ur ett metod- och surveyperspektiv av Statistiska Centralbyrån (SCB). Frågorna har även testats på ett antal kommuner innan de färdigställdes. Enkäten innehöll, förutom allmänna frågor om kontaktuppgifter, tio frågor. Frågorna återfinns i bilaga 1. Det gavs även möjlighet att lämna skriftliga kommentarer till samtliga frågor. Många kommuner har i stor utsträckning utnyttjat denna möjlighet.

För att kunna jämföra kommunerna med varandra valde NNR som exempel på miljöfarlig verksamhet en biltvätt för tvättning av fler än 5 000 personbilar per kalenderår. Denna typ av verksamhet finns upptagen i bilagan till förordningen (1998:889) om miljöfarlig verksamhet och

8 Länk till SKOP-undersökningen från december 2015 finns på NNRs hemsida med adress <http://www.nnr.se/nyheter/arkiv/pressmeddelande-svenska-foretagare-regelkranglet-har-okat1.html>

hälsoskydd under klassningskod 50.10-2 och är inte tillståndspliktig. Det räcker att en anmälan görs till tillsynsmyndigheten som i detta fall är kommunen. En anmälningspliktig verksamhet får dock påbörjas tidigast sex veckor efter det att anmälan gjorts, om inte tillsynsmyndigheten (kommunen i detta fall) bestämmer något annat.⁹ Biltvättsexemplet formulerades enligt nedan.

Frågorna 1-4 avser miljötillsyn av en inom kommunen belägen biltvätt avsedd för tvättning av fler än 5000 fordon per år (klassningskod 50.10-2). Inga komplicerande faktorer finns.

Om en biltvätt med sådan omfattning på verksamheten inte finns inom kommunen, använd era taxebestämmelser och besvara frågorna som om en sådan biltvätt hade funnits.

NNR har jämfört resultaten från undersökningen år 2012 med denna undersökning. Det biltvättsexempel som har använts har näst intill samma formulering. Vid den aktuella undersökningen har tillägget "Inga komplicerande faktorer finns." gjorts, jämfört med biltvättsexemplet vid undersökningen år 2012. Trots detta tillägg bedömer NNR att resultaten är jämförbara därför att förändringen inte innebär någon form av ökad komplikation, och därmed fördyring, av exemplet.

Svaren sammanställdes elektroniskt av företaget Analyzer som även konstruerat och designat själva webbenkäten. För resultatsammanställning och analys stod NNR i samråd med företagare och experter. I enstaka fall har även uppföljning av svaren skett med den svarande kommunen.

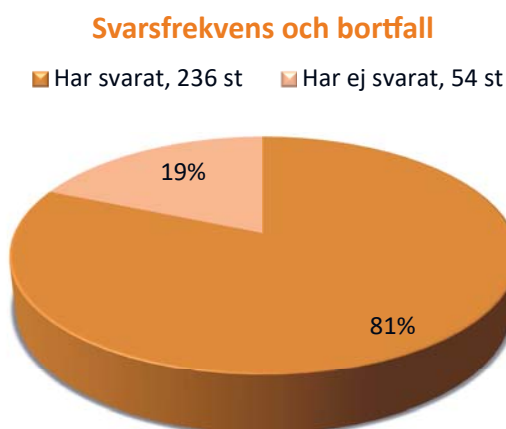
9 Miljöbalken 9 Kap. 6 §

2 Resultat och analys

Nedan redogörs för resultatet av de frågor NNR ställt till kommunerna om bl.a. vilka avgifter kommunen tar ut för anmälan och tillsyn av miljöfarlig verksamhet i form av en biltvätt, hur ofta tillsynen sker, hur stor del av tillsynen som ägnas åt egenkontroll, betydelsen av tredjeparts-certifiering vid bedömningen av tillsynsbehovet samt om kommunerna samordnar tillsynen av miljöfarlig verksamhet med annan tillsynsverksamhet. Frågorna avsåg en biltvätt avsedd för tvättning av fler än 5 000 personbilar per kalenderår. Mottagare av frågorna var miljöinspektörer eller miljöchefer på kommunernas miljöförvaltningar eller motsvarande.

Andelen kommuner som svarat respektive inte svarat på NNRs undersökning fördelar sig enligt nedan:

81 procent av kommunerna (236 stycken) valde att besvara NNRs undersökning medan 19 procent (54 stycken) valde att avstå.

Ett antal kommuner som svarat på undersökningen samarbetar med en eller ett par andra kommuner vad avser handläggning och tillsyn av miljöfarlig verksamhet. Det innebär att vissa av svaren är likalydande för de kommuner som samarbetar.

De 54 kommuner som valde att avstå är jämt fördelade mellan olika kommuntyper¹⁰ och befolkningsstorlekar. En del kommuner som besvarat undersökningen har inte besvarat alla frågor, vilket innebär att bortfallet för enskilda frågor kan vara större än bortfallet för undersökningen i sin helhet.

Sammantaget bedöms inte bortfallet påverka undersökningens resultat. Trots att de allra minsta kommunerna i regel inte har en biltvätt avsedd för tvättning av fler än 5 000 personbilar per kalenderår och därmed inte med egen erfarenhet har kunnat besvara frågorna om anmälnings- och tillsynsavgifter, har dessa i lika hög grad som de största kommunerna besvarat NNRs frågor.

¹⁰ Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, kommuntypindelning 2011

2.1 Kostnader (avgifter) för anmälan av miljöfarlig verksamhet (klassningskod 50.10-2)

NNR frågade: "Hur stor blir anmälningsavgiften för vårt biltvättsexempel?" Följande förklarande text angavs: "Om ni tillämpar timavgift så uppskatta tiden och ange en ungefärlig summa. Ange ert svar i kronor."

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde nio kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 22 procent (63 kommuner). 227 kommuner har besvara frågan.

Svaren visar på kraftiga skillnader mellan kommunernas anmälningsavgifter. De kommuner som redovisade lägst avgift tog inte ut någon anmälningsavgift alls för vårt biltvättsexempel medan den dyraste kommunen som medverkade i undersökningen tog ut en anmälningsavgift på 19 000 kronor, en skillnad däremellan på 19 000 kronor. Nedan listas de kommuner som uppgivit att de tar ut lägst anmälningsavgift för vårt biltvättsexempel.

Kommuner med lägst anmälningsavgift

Gnosjö	0 kr	Ydre	800 kr
Härryda	0 kr	Haparanda	834 kr
Munkfors	0 kr	Kil	1 060 kr
Strömsund	0 kr	Norrtälje	1 175 kr
Umeå	0 kr	Robertsfors	1 400 kr
Skinnskatteberg	800 kr	Åsele	1 460 kr

NNR ställde motsvarande fråga om anmälningsavgifter vid undersökningen år 2012. Totalt 106 kommuner svarade på frågan om anmälningsavgifter i båda undersökningarna. 75 kommuner har höjt avgiften sedan år 2012 medan 24 kommuner har sänkt avgiften. För 7 kommuner var avgiften oförändrad. Största avgiftshöjningen i en enskild kommun var 12 058 kronor och den största sänkningen var 9 100 kronor (Umeå kommun). Spannet mellan den dyraste och billigaste kommunen bland de kommuner som besvarat båda undersökningarna ökade med 3 210 kronor mellan år 2012 och år 2016. Mellan undersökningarna år 2010 och år 2012 var ökningen av spannet 1 315 kronor. Medianavgiften för kommunerna som svarat på årets undersökning låg på 6 000 kronor, 5 700 kronor för år 2012 och på 5 240 kronor för år 2010. Nedan listas de 24 kommuner som sänkt sina avgifter sedan år 2012.

Kommuner som sänkt anmälningsavgiften

Umeå	-9 100 kr	Tidaholm	-1 340 kr	Täby	-920 kr
Ronneby	-7 371 kr	Boden	-1 281 kr	Vaxholm	-920 kr
Bromölla	-5 690 kr	Göteborg	-1 200 kr	Huddinge	-800 kr
Finspång	-3 040 kr	Sollentuna	-1 150 kr	Vänersborg	-500 kr
Älmhult	-2 875 kr	Askersund	-1 060 kr	Haninge	-330 kr
Trollhättan	-2 600 kr	Laxå	-1 060 kr	Nynäshamn	-330 kr
Värnamo	-2 600 kr	Lekeberg	-1 060 kr	Tyresö	-330 kr
Burlöv	-1 364 kr	Vellinge	-990 kr	Västervik	-258 kr

Den genomsnittliga anmälningsavgiften för alla svarande kommuner är 6 474 kronor. De genomsnittliga anmälningsavgifterna för kommungrupperna storstäder (9 657 kronor), större städer (7 230 kronor) och förortskommuner till storstäder (7 759 kronor) avviker genom att ligga klart över riksgenomsnittet samtidigt som pendlingskommuner (5 677 kronor) och glesbygdskommuner (5 867 kronor) har genomsnitt klart under riksgenomsnittet. Skillnaderna inom respektive kommungrupp är väldigt stora.

Om man undantar de kommuner som har 0 kronor i anmälningsavgift har samtliga kommungrupper kommuner med avgifter runt 1 000 kronor samtidigt som det också finns kommuner med runt 13 000 kronor, eller mer, i avgift i varje kommungrupp.

Bland länen ligger Jämtland, Värmland och Dalarna lågt med genomsnittliga anmälningsavgifter på ca 5 500 kronor samtidigt som Stockholm och Uppsala ligger högt med genomsnitt på ca 8 500 kronor. NNR har också jämfört de kommuner bland de 50 största som har svarat med svarande kommuner bland de 50 minsta. De största kommunerna har en genomsnittlig anmälningsavgift på 7 494 kronor samtidigt som de minsta kommunerna har ett genomsnitt på 5 219 kronor. Skillnaderna inom länen är väldigt stora, alla län utom ett har spann från ca 3 000 kronor upp till ca 13 000 kronor, eller mer. Västmanlands län sticker ut med relativt homogena anmälningsavgifter som spänner från 5 300 kronor upp till 8 600 kronor.

Kävlinge kommun har kommenterat: "Vi har timavgift för anmälningsärenden. Avgiften beror således på hur mycket tid vi måste lägga ner på anmälan. Om vi antar 8 timmars handläggning så blir kostnaden 6 632 kronor. [...]"

Som tidigare behandlats i rapportens bakgrundsdel är det många faktorer som styr hur kommunerna sätter sina avgifter. Det är därför svårt att mot bakgrund av de svar som lämnats i denna undersökning lämna några rekommendationer om vilken storlek på anmälningsavgiften som skulle vara lämplig.

Arbetsinsatsen, d.v.s. behandlingen av själva anmälan (NNRs biltvättsexempel), torde vara någorlunda lika mellan kommunerna medan kostnaderna för arbetsinsatsen naturligtvis kan variera något. Skillnaderna i avgiftsnivå mellan enskilda kommuner är dock som NNR ser det för stora för att bara kunna härledas till arbetsinsatsens kostnader. En anmälan är dessutom, till skillnad från ett tillståndsförfarande, enklare och mer standardiserad och ska inte ta lika mycket tid i anspråk. Det finns som NNR ser det anledning att i vissa fall ifrågasätta kommunernas motprestation utifrån den anmälningsavgift som tas ut. Det är också bevisligen så att en stor verksamhet (fler ärenden och fler handläggare) inte alltid behöver innebära en hög anmälningsavgift, eller tvärt om. Det bör därför studeras mer i detalj vad som avgör själva nivån på avgiften och det faktum att vissa kommuner valt att ligga kvar på oförändrad avgift liksom att några kommuner (23 procent) kunnat sänka avgiften och då, med några undantag, från relativt låga nivåer.

Det är negativt att kommuner som liknar varandra (kommungrupper) och som ligger nära varandra fortfarande kan ha väldigt olika anmälningsavgifter. Detta kan tyda på att kommunernas samverkan omkring sin tillämpning av regelverken i många fall kan stärkas. Att kommunerna i Västmanlands län har relativt homogena anmälningsavgifter skulle kunna tyda på att de här kan finnas ett samarbete som andra regioner kan inspireras av. Näringslivsklimatet i regionen förbättras om företagen känner igen sig när de utökar sin verksamhet över kommungränserna.

Det bör studeras mer i detalj vad som avgör själva nivån på anmälningsavgiften och det faktum att vissa kommuner valt att höja sina avgifter kraftigt. NNR efterlyser en diskussion om hur anmälningsavgiftens storlek ska beräknas i relation till de enskilda företagen. Det bör som NNR ser det finnas ett tydligare samband mellan hur avgiften beräknas och kommunens arbetsinsats (kostnader) gentemot företaget än vad som verkar vara fallet i nuläget.

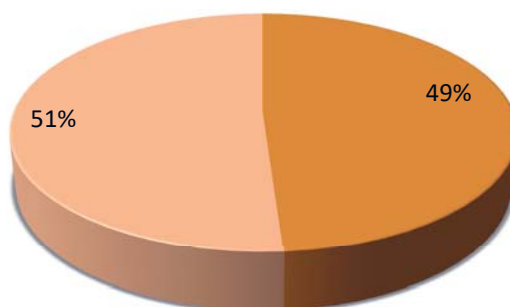

2.2 Fast eller rörlig avgift

NNR frågade: "Är anmälningsavgiften för vårt biltvättsexempel fast eller rörlig?"

Fast eller rörlig anmälningsavgift

■ Fast 113 st ■ Rörlig, 118 st

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde fem kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 20 procent (59 kommuner). 231 kommuner valde att besvara frågan.

Knappt hälften av de svarande kommunerna har en fast avgift. För kommungrupperna ser svaren väldigt olika ut och spänner alltifrån en 50/50 fördelning till en tydlig övervikt åt antingen ena eller andra hållet. Förortskommuner till storstäder samt storstäder har dock en tydlig övervikt för rörlig avgift samtidigt som kommuner i glesbefolkad region har en tydlig övervikt för fast avgift.

Bland länen har Stockholm, Skåne och Västra Götaland en tydlig övervikt för rörlig avgift samtidigt som Jämtland, Gävleborg och Västerbotten har en tydlig övervikt för fast avgift.

Bland de svarande av de 50 största kommunerna har 61 procent (25 av 41 kommuner) en rörlig avgift. Bland de svarande av de 50 minsta har nästan 10 procent färre en rörlig avgift (21 av 40 kommuner).

Resultaten visar att det finns en tendens att stora kommuner i tätbefolkade regioner oftare har en rörlig anmälningsavgift än en fast. Samtidigt visar resultaten att små kommuner i glesbefolkade regioner oftare har en fast avgift. Vad detta kan bero på visar inte resultaten men NNR vill väcka frågan om det kan finnas ett samband med någon slags marknadskrafter. Små kommuner i glesbygd skulle kunna uppleva att de behöver erbjuda företagen en mer förutsebar avgiftsstruktur. Stora kommuner i tätbefolkade områden skulle kunna uppleva att en rörlig avgift innebär en säkrare intäktskälla eftersom kommunen aldrig riskerar att få utföra arbete som man inte får betalt för. Samtidigt kan en fast avgift innebära att kommunen får incitament att effektivisera sin verksamhet för att minimera risken med denna avgiftsstruktur.

2.3 Kostnader (avgifter) för tillsyn

NNR frågade: "Hur stor årlig tillsynsavgift, inklusive fasta och rörliga avgifter, betalar vårt biltvättsexempel?"

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde sex kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 21 procent (60 kommuner). 230 kommuner valde att besvara frågan.

Svaren på frågan om tillsynsavgift visar, liksom svaren på frågan om avgifter för anmälan, att det skiljer sig kraftigt åt mellan kommunerna. De kommuner som redovisat lägst avgift tog ut 0 kronor i tillsynsavgift medan den dyraste kommunen som medverkade i undersökningen tog ut en årlig tillsynsavgift på 19 000 kronor, en avsevärd skillnad däremellan. Nedan listas de kommuner som uppgivit lägst tillsynsavgift för vårt biltvättsexempel.

Kommuner med lägst tillsynsavgift

Gislaved	0 kr	Övertorneå	0 kr	Munkedal	1 500 kr
Högsby	0 kr	Ulricehamn	1 044 kr	Sotenäs	1 500 kr
Lerum	0 kr	Lidingö	1 200 kr	Ödeshög	1 500 kr
Tjörn	0 kr	Höganäs	1 440 kr	Skinnskatteberg	1 600 kr
Ydre	0 kr	Lysekil	1 500 kr	Rättvik	1 725 kr

NNR ställde motsvarande fråga om tillsynsavgift vid undersökningen år 2012. Totalt 135 kommuner svarade på frågan om anmälningsavgifter i båda undersökningarna. 107 kommuner har höjt avgiften sedan år 2012 medan 20 kommuner har sänkt densamma. För 8 kommuner var avgiften oförändrad.

Spannet mellan den dyraste och billigaste kommunen bland de kommuner som besvarat båda undersökningarna ökade med 4 770 kronor mellan år 2012 och år 2016. Medianavgiften för kommunerna som svarat på årets undersökning låg på 7 360 kronor och på 6 100 kronor för år 2012. Vid undersökningen år 2010 var medianvärdet för de då svarande kommunerna 5 800 kronor. Den största enskilda avgiftshöjningen var på 12 058 kronor. Nedan listats de 20 kommuner som sänkt sina avgifter sedan år 2012.

Kommuner som sänkt sin tillsynsavgift

Ronneby	-7 371 kr	Hörby	-2 800 kr	Mjölby	-1 200 kr
Gislaved	-6 750 kr	Hällefors	-1 520 kr	Höganäs	-720 kr
Lerum	-6 588 kr	Lindesberg	-1 520 kr	Härryda	-710 kr
Tjörn	-6 080 kr	Ljusnarsberg	-1 520 kr	Vänersborg	-500 kr
Lidingö	-5 800 kr	Nora	-1 520 kr	Kristianstad	-80 kr
Finspång	-3 040 kr	Tidaholm	-1 340 kr	Ängelholm	-50 kr
Värnamo	-3 000 kr	Boden	-1 281 kr		

Precis som för kommunernas avgiftssättning för anmälan är variationerna kraftiga både mellan befolkningsmässigt, geografiskt och strukturellt lika kommuner (kommungrupper).

Som ovan under avsnitt 1.4 har redovisats bedöms inte förändringen av biltvättsexemplet (tillfogandet av "Inga komplicerande faktorer finns") ha påverkat jämförbarheten av undersökningarna.

Riksgenomsnittet för samtliga kommuner är 7 858 kronor. Bland kommungrupperna sticker storstäder, större städer och förortskommuner till storstäder ut med genomsnitt på 11 442 kronor respektive 8 656 kronor respektive 8 605 kronor. Samtidigt ligger genomsnittet för kommuner i

glesbefolkad region något lågt med 7 117 kronor. Om man undantar kommunerna med 0 kronor i tillsynsavgift varierar avgifterna inom respektive kommungrupp från några tusenlappar upp till drygt 10 000 kronor, eller mer.

Bland länen sticker Stockholm och Halland ut med en genomsnittlig tillsynsavgift på 10 124 kronor respektive 10 709 kronor. Samtidigt har Örebro och Östergötland genomsnittliga avgifter på nästan hälften, d.v.s. 5 254 kronor respektive 5 242 kronor. Om man undantar kommunerna med 0 kronor i tillsynsavgift spänner avgifterna från några tusenlappar upp till mellan 10 och 15 tusen kronor.

NNR har också jämfört de kommuner bland de 50 största som har svarat med svarande kommuner bland de 50 minsta. De största kommunerna har en genomsnittlig tillsynsavgift på 9 175 kronor och de minsta kommunerna har ett genomsnitt på 7 310 kronor.

NNR har också jämfört kommunernas avgifter för tillsyn med avgifterna för anmälan av miljöfarlig verksamhet och det är tydligt att de flesta kommuner med en hög anmälningsavgift också har en hög tillsynsavgift. Det finns också ett antal kommuner med en klart högre tillsynsavgift, ofta dubbelt så hög, jämfört med anmälningsavgiften. Det finns också några kommuner som har en klart högre anmälningsavgift än tillsynsavgiften.

Mora kommun har beskrivit vad som ingår i en tillsyn: "I årliga avgiften ingår all tillsyn dvs planering, förberedelser, tillsyn på plats, resor till och från verksamheten vid inspektion, granskning av inkommande handlingar, kontakt med verksamhetsutövaren, samråd med andra myndigheter med mera."

Vellinge kommun har kommenterat: "Vi utgår från fast avgift, men reducerar avgiften till motsvarande den tid som behövs för att hantera anmälan samt faktiskt nedlagd tillsynstid. Utgångspunkten att verksamhetsutövare ska betala för den tid, från ett ärende påbörjas till det avslutas."

Hörby och Högsby kommun har kommenterat att man inte tillämpar någon årsavgift, utan tillsynsavgift tas ut vid besök.

Kävlinge kommun har kommenterat: "[...] Vi har ingen årlig tillsynsavgift och inget fast tillsynsintervall, intervallet beror på tidigare erfarenhet av verksamheten. Har man en fungerande egenkontroll, sker tillsyn med längre intervall. I dagsläget är tillsynsintervallet för denna typ av anläggning 3-4 år."

Orust kommun har kommenterat: "Tillsynsfrekvensen på plats kan variera. Vissa år kan tillsynen bestå mer av granskning av analyser och brevledes kommunikation. Ibland kan företaget få ett långt besök ett år, men inget nästa, eller två korta besök på ett år. Ibland kan en bransch tillsynas genom gemensamma träffar. Vi låser inte fast oss vid att vi ska stå på plats si och så ofta, utan anpassar vår tillsyn efter olika regionala/nationella projekt, ny lagstiftning, observationer av miljön runt anläggningen m.m."

Några kommuner framhåller i kommentarerna att tillsynsavgiften inte tas ut första året eftersom då en anmälningsavgift betalas istället.

Genom att slå ihop kostnaderna för anmälan och tillsyn över tid erhålls en mer rättvisande bild av vad företagen måste betala i respektive kommun. Den kommun som hade lägst sammanlagd avgift under de två första åren (Ydre) tog totalt ut 800 kronor i anmälnings- och tillsynsavgift medan den dyraste kommunen som medverkade i undersökningen tog ut en sammanlagd avgift på 38 000 kronor, en skillnad däremellan på drygt 37 000 kronor. En jämförelse av spannen (skillnaden mellan billigaste och dyraste kommun) mellan undersökningen år 2012 och år 2016 för de kommuner som har svarat vid båda undersökningstillfällena visar på en ordentlig ökning av spannet på 5 695 kronor.

Bland de svarande kommunerna kan det också finnas några kommuner som tar ut både anmälnings- och tillsynsavgift det första året och därefter enbart tillsynsavgift det andra året. NNR har inte frågat om detta vid årets undersökning men några kommuner som gjorde på detta sätt fanns vid undersökningen år 2012.

NNR avstår ifrån, liksom avgifterna beträffande anmälan, att lämna några rekommendationer om tillsynsavgifternas storlek eller vilken grad av kostnadstäckning som skulle kunna vara lämplig. Exempelvis påverkar reseavstånden i glesbygd eller geografiska förutsättningar som rik befintlighet av känsliga vattendrag, kostnaden för tillsynen. Däremot anser inte NNR det vara rimligt med en sådan stor spridning mellan kommunerna som det är idag, både i ett nationellt (mellan alla kommuner) och ett lokalt perspektiv. Kommunernas motprestation blir ofta mycket svår att härleda, både mot bakgrund av att avgifterna skiljer sig kraftigt åt men också p.g.a. att genomförd tillsyn varierar över tid.

Att spannet mellan billigaste och dyraste kommun har ökat avsevärt mellan år 2012 och år 2016 är anmärkningsvärt. Den största enskilda avgiftsökning är på 12 058 kronor. Dessa fakta visar att kommunernas medvetenhet om behovet av samordning av miljöreglernas tillämpning och avgiftssystemens utformning behöver höjas. Även om de avgifter som kommunerna tar ut för sin tillsyn av miljöfarlig verksamhet formellt sett inte överstiger självkostnaden för verksamheten vill NNR ifrågasätta om vissa tillsynsverksamheter med höga kostnader, och därmed avgifter, verkligen drivs på ett kostnadseffektivt sätt. Med exempelvis ett större inslag av rörliga avgifter skulle incitamenten att arbeta kostnadseffektivt kunna försvagas genom att full timersättning utgår till kommunen trots att besöken genomförs på ett mindre tidseffektivt sätt. Detta är inte försvarbart ur företagets synvinkel.

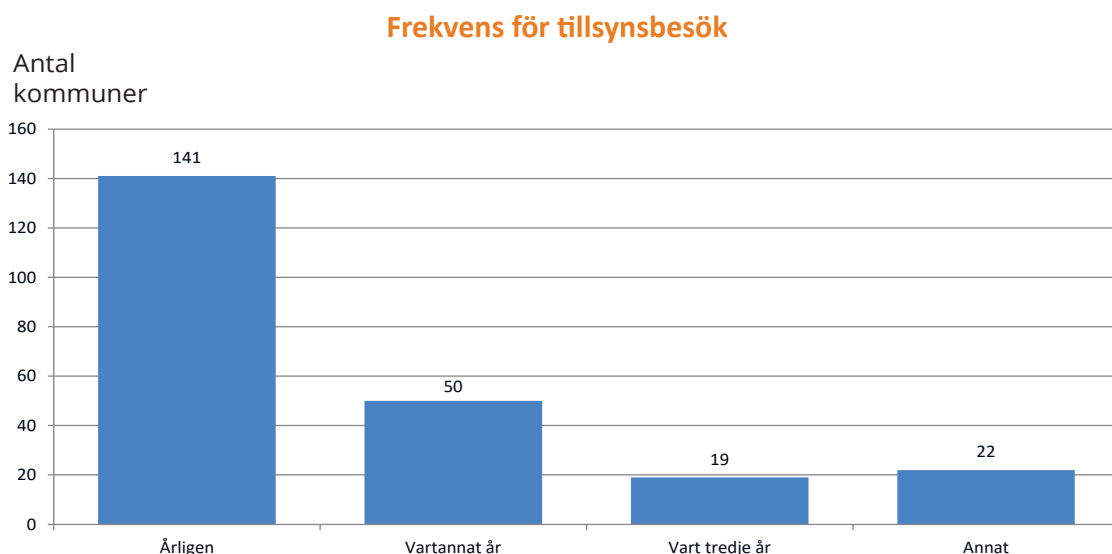
Ett sätt för mindre kommuner, som ofta redan arbetar effektivt, ibland p.g.a. de marknadskrafter som ovan tagits upp i denna rapport, att ytterligare förbättra sin effektivitet vore att utöka samarbetet med närliggande kommuner för att exempelvis fylla miljöinspektörens arbetstid med relevanta arbetsuppgifter, något som annars inte alltid blir fallet.

NNR efterlyser en diskussion om hur avgiftens storlek ska beräknas i relation till det enskilda företaget mot vilket kommunen bedriver tillsyn. Det bör som NNR ser det finnas ett tydligare samband mellan hur avgiften beräknas och kommunens arbetsinsats (kostnader) gentemot företaget än vad som verkar vara fallet i nuläget.

2.4 Frekvens för tillsynsbesök

NNR frågade "Hur ofta sker tillsyn på plats för vårt biltvättsexempel?"

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde fyra kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 20 procent (58 kommuner). 232 kommuner valde att besvara frågan.

Drygt hälften, 61 procent, av kommunerna anger att de genomför tillsyn på plats varje år medan en knapp tredjedel, 22 procent, anger att de genomför tillsyn på plats vartannat år. 19 kommuner, 8 procent, har angett att tillsyn på plats genomförs vart tredje år. Bland de 22 kommuner (9 procent) som svarat "annat" är det vanligaste skälet att besöksfrekvensen är längre än vart tredje år. Det näst vanligaste skälet till att ange "Annat" är att frekvensen beror på faktorer som inte framgår av NNRs biltvättsexempel.

Askersunds kommun har angivit "Annat" som svar och kommenterat: "Tillsyn sker i projektform utan regelbundenhet. Biltvättar som också är bensinstationer besöks årligen medan andra biltvättar besöks vartannat eller vart tredje år." Flera andra kommuner har kommenterat på liknande sätt.

I tillsynsavgiften ingår förutom tillsyn på plats (med tillhörande planering, inläsning och resor) även "inre" tillsyn såsom granskning av egenkontrollprogram, årsrapporter och handlingar relaterade till utsläpp från verksamheten. Det senare sker dock också med olika intervall. Det blir därmed väldigt oklart om och när kommunen genomför en motprestation som motsvarar den årliga avgift de tar ut av företagen och om den är att härleda till det i regel dyrare tillsynsbesöket eller till den inre tillsynen i form av dokumentationskontroll.

NNR har jämfört medelavgiften för kommuner med tillsyn på plats varje, vartannat respektive vart tredje år för vårt biltvättsexempel. Kommuner med tillsyn varje år har en genomsnittlig tillsynsavgift på 8 803 kronor samtidigt som kommuner med tillsyn på plats vartannat år har en avgift på 7 319 kronor och kommuner med tillsyn vart tredje år en avgift på 5 595 kronor. Skillnaderna mellan kommunerna inom respektive tillsynintervall är dramatiska och spänner från någon tusenlapp upp till 19 000 kronor för gruppen "varje år", 15 000 kronor för gruppen "vartannat år" och 13 000 kronor för gruppen "vart tredje år". På aggregerad riksnivå finns det en viss logik i siffrorna men på kommunnivå är skillnaderna alldeles för stora för att kunna förklaras på ett logiskt sätt. Det finns exempelvis en kommun i södra Sverige som har tillsyn vartannat år och en avgift på 15 000 kronor per år samtidigt som grannkommunen har tillsyn varje år och en avgift på 3 600 kronor per år.

Gislaveds kommun har kommenterat: "Timdebitering sker i samband med tillsynsbesök, debitering sker efter nedlagd tid i efterhand. Tillsyn beräknas ske vart tredje år."

Ydre kommun har kommenterat: "Vi debiterar 800 kronor/timme för tillsynen som om möjligt görs varje år. Blir det ingen tillsyn ett år så blir det ingen kostnad för företaget."

Kävlinge kommun har kommenterat: "Vi har timavgift för anmälningsärenden. Avgiften beror således på hur mycket tid vi måste lägga ner på anmälan. Om vi antar 8 timmars handläggning så blir kostnaden 6 632 kronor. Vi har ingen årlig tillsynsavgift och inget fast tillsynsintervall, intervallet beror på tidigare erfarenhet av verksamheten. Har man en fungerande egenkontroll, sker tillsyn med längre intervall. I dagsläget är tillsynsintervallet för denna typ av anläggning 3-4 år." Flera andra kommuner har lämnat kommentarer med liknande innehåll.

Gävle kommun har kommenterat: "Vi har inte haft ett tillsynsintervall. Vi prioriterar tillsyn efter t.ex. storlek och vattenskyddsområde etc. Vi utför även tillsyn i och med årsrapporter även om vi inte är på plats."

Vallentuna kommun har kommenterat: "Inom en 3-årsperiod ska företaget dock ha fått minst den tillsyn som motsvarar den avgift som betalas."

Flera kommuner som har mindre frekvent tillsyn på plats framhåller att årsrapport, egenkontrollen, verksamhetsrapport och analysresultat från årlig provtagning, granskas varje år.

Orust kommun kommenterar: "Ibland kan en bransch tillsynas genom gemensamma träffar."

NNR har också jämfört resultaten från denna undersökning med resultaten från undersökningen år 2012 och 140 kommuner har lämnat svar i båda undersökningarna. Det visar sig att 35 kommuner har förkortat sina intervall, som mest från vart fjärde år till varje år. 9 kommuner har förlängt sitt intervall från varje år till vartannat år. 79 kommuner har ett oförändrat tillsynsintervall.

Som redovisats ovan genomför ca 40 procent av kommunerna tillsyn på plats vartannat, vart tredje eller vart fjärde år. Detta ska sättas i relation till att den övervägande majoriteten av kommuner tar ut tillsynsavgift varje år. Frågan som då uppstår är vad dessa kommuner använder tillsynsavgifterna till de år som någon tillsyn på plats inte utförs.

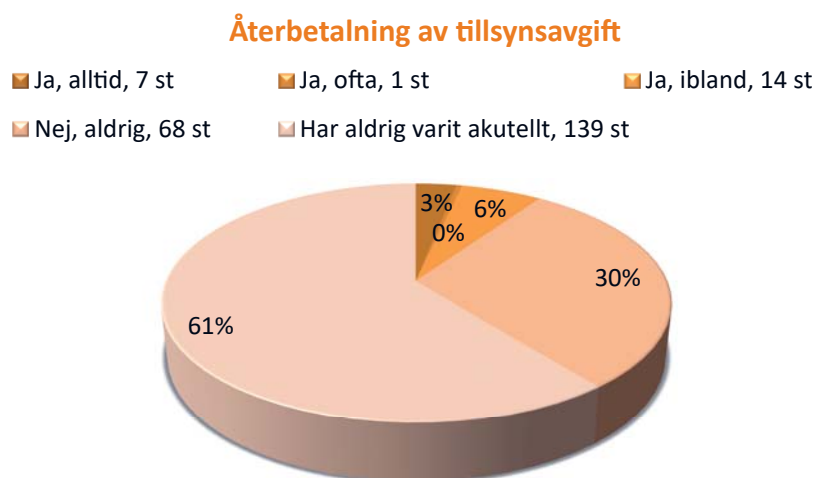
De skillnader i avgifter som observerats i föregående stycken accentueras ytterligare vid en granskning av tillsynsfrekvensen. Även om det på aggregerad nivå framgår att kommuner som mer sällan gör tillsynsbesök i genomsnitt har en lägre avgift än de kommuner som ofta gör besök finns det många undantag från denna huvudtendens, vilket redogörs för ovan. Samtidigt menar NNR att kommunerna måste överväga om standardmässig tillsyn på plats varje år, av en biltvätt, verkligen är motiverat och om det är ett kostnadseffektivt sätt att arbeta på. 69 av de svarande kommunerna bedömer uppenbarligen att tillsyn på plats vartannat eller vart tredje år för vårt biltvättsexempel är fullt tillräckligt. Resultaten visar dock också att det är fler kommuner som förkortar tillsyns-intervallet än som förlänger det.

NNR menar, likt resonemanget i tidigare avsnitt om avgifter, att det måste bli tydligare för vad företagen betalar och när. Ett förslag är en administrativ avgift för löpande och frekvent återkommande arbete och en annan avgiftsdelen som endast tas ut (faktureras) efter genomförd tillsyn på plats. I det fall en mer omfattande inre tillsyn genomförs (dokumentationskontroll) bör detta specificeras särskilt. Att ta betalt i efterhand för det som faktiskt utförs är ett alternativ som vissa kommuner redan tillämpar, såsom Gislaved, Kävlinge och Ydre. Ett sådant tillvägagångssätt är positivt eftersom det stärker legitimiteten för kommunens avgiftssystem gentemot företagen. Vidare bör alla kommuner enligt NNR ha som princip att återbetala den del av avgiften som hänförs till tillsynsbesök på plats, om denna inte utförs.

2.5 Återbetalning av tillsynsavgift vid utebliven tillsyn

NNR frågade: "Återbetalar kommunen tillsynsavgifter när tillsyn på plats inte utförts i den utsträckning som motsvarar erlagd avgift?"

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde sju kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 21 procent (61 kommuner). 229 kommuner valde att besvara frågan.

Av de som har besvarat frågan har så många som 207 kommuner, 90 procent, svarat på ett nekande sätt. Endast 22 kommuner (10 procent) svarade att avgiften alltid, ofta eller ibland återbetalas. Nedan listas de kommuner som angivit att de återbetalar tillsynsavgiften om tillsyn inte skett.

Kommuner som återbetalar tillsynsavgiften

Hammarö	Ja, ofta	Uppsala	Ja, ibland	Lysekil	Ja, alltid
Borgholm	Ja, ibland	Vimmerby	Ja, ibland	Markaryd	Ja, alltid
Dorotea	Ja, ibland	Värmdö	Ja, ibland	Munkedal	Ja, alltid
Eda	Ja, ibland	Åmål	Ja, ibland	Sotenäs	Ja, alltid
Huddinge	Ja, ibland	Älvsbyn	Ja, ibland	Tjörn	Ja, alltid
Hultsfred	Ja, ibland	Ödeshög	Ja, ibland	Trosa	Ja, alltid
Mölnadal	Ja, ibland	Östhammar	Ja, ibland	Varberg	Ja, alltid
Uddevalla	Ja, ibland				

Bjurholm kommun har svarat Nej, aldrig och kommenterat: "Däremot kan man få nedsatt avgift om tillsynsbehovet inte motsvarar den årliga avgiften."

Höganäs kommun har svarat Nej, aldrig och kommenterat: "Kommunen har inte årsavgifter och har därför inte haft anledning att ta ställning till någon återbetalning av avgifter. Frågan är hypotetisk."

Kiruna kommun har svarat Har aldrig varit aktuellt och kommenterat: "Om tillsyn enligt plan uteblir prioriteras objektet så att "tillsynsskulden" tas igen."

Kävlinge kommun har svarat Har aldrig varit aktuellt och kommenterat: "Vi tar inte ut avgift om vi inte har besökt verksamheten. Vi har så kallad besöksavgift, vi tar alltså endast ut en tillsynsavgift när vi verkligen har utfört tillsyn."

Malmö har svarat Nej, aldrig och kommenterat: "Avgifter betalas inte tillbaka, då pengarna används för att tillsyna en hel bransch inom ett visst område vilket gynnar branschen som helhet." NNR menar i detta sammanhang att det måste vara tydligt vilken del av avgiften som finansierar branschens tillsyn som helhet och vilken del som gäller det enskilda företagens tillsyn.

Mora och Orsa kommuner har svarat Nej, aldrig och kommenterat: "Väldigt få verksamhetsutövare har efterfrågat återbetalning." NNR menar att många företagare säkert skulle efterfråga detta om de visste att möjligheten fanns.

Flera av kommunerna som har svarat Nej, aldrig eller Har aldrig varit aktuellt har lämnat kommentarer som visar att dessa kommuner inte återbetalar några tillsynsavgifter, däremot att man ibland sätter ned kommande avgifter om ett företag inte fått den tillsyn som man betalat för. NNR menar att det är viktigt för legitimiteten i avgiftssystemet att det för företagen i dessa fall tydligt framgår vad som är skälet till nedsättningen. NNR menar också att det rent ekonomiskt för kommunen inte bör vara någon skillnad mellan en nedsättning av kommande avgift och en återbetalning av redan erlagd avgift. Samtidigt är det för företagen en stor skillnad rent kommunikativt mellan de två alternativen. För en företagare är dock det mest naturliga att betala för erhållna tjänster i efterhand. Efterhandsdebitering för kommunens utförda tjänster skapar legitimitet för avgiftssystemet och för tillsynen som sådan.

Av kommunernas kommentarer att döma kan en andel av de kommuner som svarat "Har aldrig varit aktuellt" gjort detta p.g.a. att man inte tillämpar fasta avgifter utan rörliga och tar betalt i efterskott och därför aldrig får anledning att återbetala några avgifter. Det finns säkert också andra skäl till att många kommuner har valt svarsalternativet "Har aldrig varit aktuellt" istället för "Nej, aldrig".

NNR har jämfört årets resultat med resultaten från undersökningen år 2012 och 181 kommuner har svarat vid båda tillfällena. 8 kommuner som år 2012 svarade att man återbetalar avgiften har nu år 2016 ändrat sina rutiner till att inte återbetala. 11 kommuner som år 2012 svarade att man inte återbetalar gör nu detta ibland eller alltid. 4 kommuner har inte ändrat sitt jakande svar sedan undersökningen år 2012. 158 kommuner har inte ändrat sitt nekande svar sedan år 2012. Resultaten visar på en liten ökad medvetenhet om att det finns fördelar med återbetalning vid utebliven tillsyn. NNR menar dock att det bästa alternativet, som kommunerna bör välja, är fakturering i efterhand.

Sätters kommun har kommenterat: "Vi kommer från och med 2016 att följa upp antalet utförda tillsynstimmor vid varje verksamhet. Innan har vi bara följt upp antalet besök vid verksamheten vilket är en missvisande bild av omfattningen av tillsynen. Därför har det inte varit möjligt att utvärdera om kommunen har bedrivit tillsyn i mindre omfattning än vad som motsvarar erlagd avgift." NNR menar i detta sammanhang att fakturering i efterhand ger större möjligheter att enkelt följa kommunens kostnadseffektivitet i verksamheten.

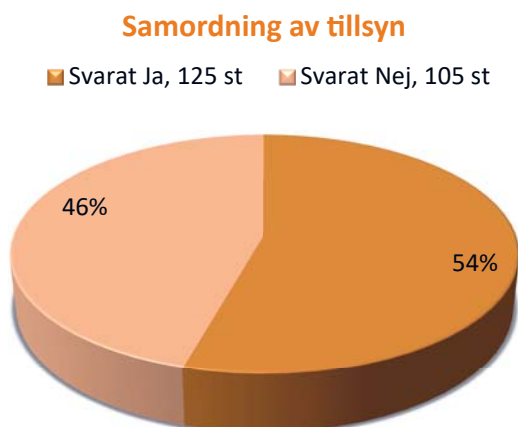
Kommunerna uppger flera olika förklaringar till varför man inte återbetalar tillsynsavgiften. Bl.a. nämns att avgiften omfattar all sorts tillsyn, inte bara besök på plats, liksom rådgivning och information. Därmed genomförs alltid någon form av tillsyn och avgiften betalas därför inte tillbaka. Vidare anges av vissa kommuner att avgiften går jämnt ut med kommunens kostnader sett över en treårsperiod. NNR menar att dessa argument inte på något sätt bidrar till att stärka legitimiteten och transparensen i kommunernas avgiftssystem.

Det kan enligt NNR antas att många av kommunerna gör någon form av tillsynsaktivitet per år (t.ex. dokumentationskontroll) som "träffar" verksamhetsutövaren. Däremot visar undersökningens resultat att det inte sker genom ett årligt tillsynsbesök, att avgiften är samma oavsett tillsynsaktivitet samt att det är mycket svårt att härleda huruvida insatsen motsvarar den kostnad kommunen tar ut av företaget (verksamhetsutövaren). Motprestationen i kommunens tillsyn gentemot det enskilda företaget bör därför bli tydligare än vad den är idag.

2.6 Samordning av tillsyn

NNR frågade: "Samordnas kommunens miljötillsyn med annan tillsyn såsom livsmedelstillsyn, tobak, läkemedel och energi?"

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde sex kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 21 procent (60 kommuner). 230 kommuner valde att besvara frågan.

Drygt hälften av kommunerna angav att tillsynen av miljöfarlig verksamhet samordnas med annan tillsyn medan hälften angav att samordning inte sker. I avsnitt 2.6.1 nedan redogörs för i vilken utsträckning kommunerna (som svarat ja på frågan om samordning) samordnar tillsynen av miljöfarlig verksamhet med olika typer av övrig tillsyn.

NNR har jämfört kommungrupperna med varandra när det gäller benägenhet att samordna livsmedelskontrollen med annan tillsyn och det visar sig att bland glesbygdskommuner är det 10 av 14 svarande kommuner som har samordning samtidigt som samtliga storstäder avstår helt från samordning. Bland de 50 största kommunerna har 20 kommuner svarat ja och 19 nej. Bland de som svarat av de 50 minsta kommunerna har 26 kommuner svarat ja och 14 nej.

NNR har också jämfört länen med varandra och det framkommer att Stockholm, Gävleborg och Halland har en klar övervikt för kommuner som inte samordnar. Samtidigt har Jämtland, Jönköping, Skåne, Västerbotten och Värmland en klar övervikt för samordnande kommuner.

NNR har jämfört årets resultat med resultaten från undersökningen år 2012 och 191 kommuner har besvarat båda undersökningarna. 68 kommuner har svarat ja på frågan om samordning sker, i båda undersökningarna. 58 kommuner har svarat nej på frågan om samordning sker, i båda undersökningarna. 32 kommuner har infört samordning sedan undersökningen år 2012, samtidigt som 33 kommuner inte längre samordnar sin tillsyn inom olika verksamhetsområden.

Resultaten visar att det är klart vanligare med samordning bland de minsta kommunerna jämfört med de största kommunerna. En förklaring till detta kan vara att samma tillsynspersonal arbetar med flera områden eller sitter placerade vägg i vägg i kommunhuset, samtidigt som antalet tillsynsobjekt är färre. I större kommuner kan det innebära en mer komplicerad process att samordna arbetet på stora avdelningar och med många anställda. Samtidigt bör större kommuner ha fler anställda med ett övergripande ansvar som kan ta om hand samordningsfrågorna.

NNR ser det som positivt att det sker en samordning av kommunernas tillsyn i den utsträckning som redovisas i undersökningen. Samtidigt måste det noteras att samordningen som företeelse

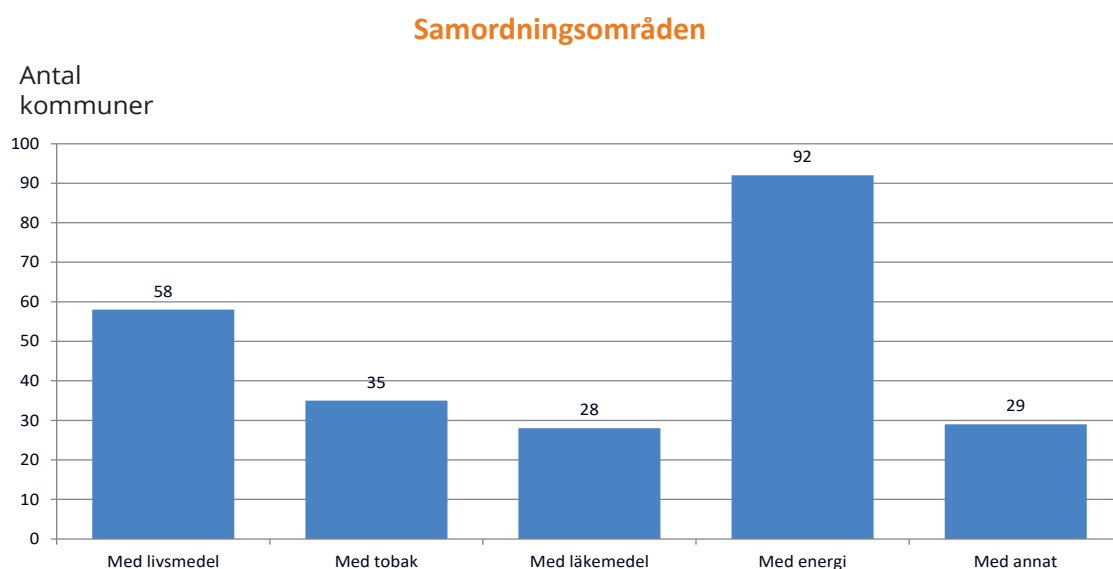

i kommunerna varken har ökat eller minskat, även om 32 kommuner faktiskt har infört en samordning sedan den föregående undersökningen. En samordnad tillsyn kan både vara tids- och kostnadseffektivt för företagen och för kommunerna själva. Det går inte att utläsa från svaren hur samordningen sker rent konkret, men det ligger nära till hands att anta att det framförallt sker vid tillsyn på plats men också i form av upplysningar förvaltningarna emellan.

NNR menar att samordning kanske inte i första hand ska handla om att besök från flera olika tillsynsavdelningar inom kommunen sker samtidigt. Samordningen ska också handla om att de olika avdelningarnas riskbedömningar samordnas. Enkelt uttryckt kan det finnas anledning att tro att en företagare som sköter sin livsmedelshantering på ett bra sätt också utgör en lägre risk när det gäller miljöfarlig verksamhet. Med en samordning av riskbedömningarna menar NNR att kommunernas resurser kan användas där de behövs mest, d.v.s. där risken är som störst. Med en resurseffektiv tillsyn minskar kostnaderna, både för företagen och för kommunen, samtidigt som kommuninvånarnas säkerhet prioriteras.

2.6.1 Samordningsområden

NNR frågade: "Med vilka tillsynsområden sker samordningen?" Följande samordningsområden kunde väljas kumulativt, oberoende av varandra: "Livsmedel, Tobak, Läkemedel, Energi och Annat"

Endast de kommuner som svarade ja på föregående fråga i avsnitt 2.6 om samordning av tillsyn, fick denna fråga, d.v.s. 125 kommuner. 124 kommuner valde att besvara frågan.

Det är vanligast att kommuner vid sin tillsyn av miljöfarlig verksamhet samordnar med tillsyn inom energiområdet (74 procent). Knappt hälften av de svarande kommunerna (47 procent) samordnar tillsynen över miljöfarlig verksamhet med livsmedelskontrollen. Tillsyn över läkemedel och tobak samordnas med miljöfarlig verksamhet i 23 respektive 28 procent av kommunerna. 23 procent av kommunerna nämner andra tillsynsområden med vilka samordning sker. Vanligt förekommande områden i denna kategori är de som räddningstjänsten (brand) ansvarar för liksom alkoholtillsyn (serveringstillstånd) och i vissa fall bygglov.

6 kommuner samordnar tillsynen över miljöfarlig verksamhet med samtliga övriga efterfrågade tillsynsområden (livsmedel, tobak, läkemedel och energi). Av dessa är det två kommuner; Vänersborg och Älvsbyn som dessutom samordnar tillsynen med något annat område såsom exempelvis alkoholtillsyn. De 6 kommuner som samordnar sin tillsyn med samtliga tillsynsområden listas nedan.

Kommuner som samordnar med samtliga övriga tillsynsområden

Bromölla	Höganäs	Oskarshamn	Piteå	Vänersborg	Älvsbyn
----------	---------	------------	-------	------------	---------

NNR har jämfört kommunernas benägenhet att samordna sin tillsyn inom olika kommungrupper och det visar sig att grupperna storstäder och förortskommuner till storstäder har en lägre benägenhet att samordna, jämfört med genomsnittet.

NNR har jämfört kommunernas benägenhet att samordna sin tillsyn inom de olika länen och det visar sig att kommunerna i Stockholm, Södermanland och Uppsala har en relativt låg benägenhet samtidigt som det i Skåne är många av kommunerna som samordnar och på flera områden.

NNR har också jämfört de kommuner som har svarat bland de 50 största och de 50 minsta kommunerna och det visar sig att det bland de 50 minsta kommunerna är dubbelt så vanligt med samordning inom 4 av 5 områden, jämfört med de 50 största kommunerna.

NNR har dessutom jämfört resultaten från årets undersökning med resultaten från undersökningen år 2012. Det visar sig att det vid årets undersökning för varje samordningsområde var färre kommuner, i procentenheter räknat (ca 7 procentenheter), som samordnar med respektive område, jämfört med undersökningen år 2012. Samtidigt var det 21 kommuner år 2012 som samordnade med samtliga efterfrågade områden.

Härnösands kommun har kommenterat: "Samordning med energi och miljö är självklar. Samordningen med livsmedel i enstaka fall där vi ser en uppenbar brist kan förekomma. Läkemedels och tobakstillsynen i handeln har inte samhällsförvaltningen, den tillsynen ligger på Socialförvaltningen."

Resultaten visar på en genomgående nedgång av kommunernas benägenhet att samordna tillsynen inom olika områden. Samordning möjliggör inte bara samtidiga tidseffektiva besök utan också att riskbedömningarna kan kalibreras för att spara resurser och därmed skapa kostnadseffektiva verksamheter. Med tanke på att det finns en hel del att vinna, både för företagen och för kommunerna, är det oroväckande att resultaten visar på en genomgående och tydligt negativ trend med färre kommuner som samordnar mellan olika tillsynsverksamheter.

När det gäller samordning av tillsynsbesöken mellan olika områden vill NNR dock påminna om att samordning i första hand görs av hänsyn till företagen. Vid samordnade tillsynsbesök bör företagen normalt sett först tillfrågas om detta är det lämpligaste tillvägagångssättet i varje enskilt fall.

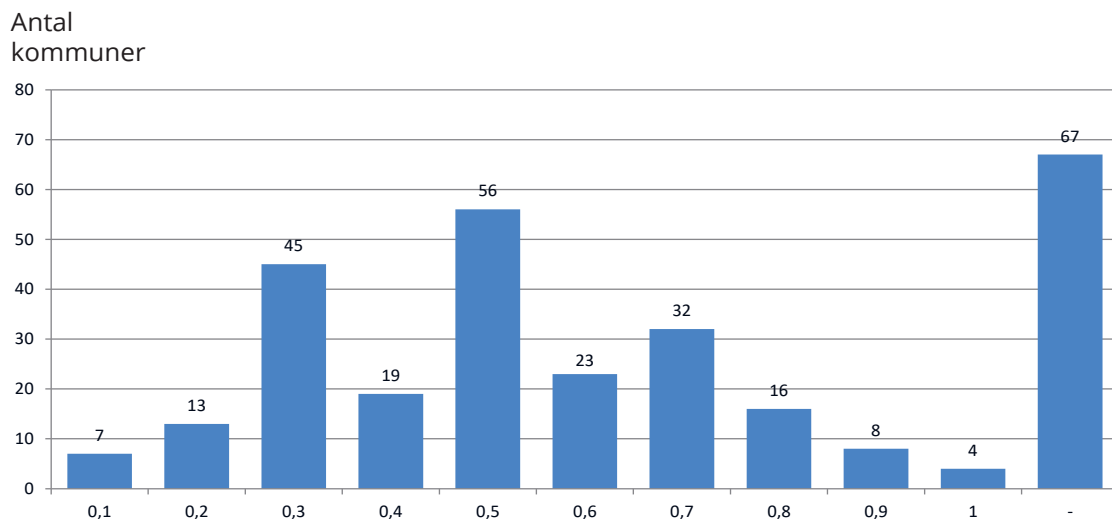
Resultaten visar också att samordning används mer frekvent bland de mindre kommunerna jämfört med de större. En förklaring till detta kan vara att det på mindre enheter med färre anställda är lättare att få personlig kontakt med handläggare på andra enheter inom kommunen. NNR menar att en ökad samverkan mellan kommunens olika enheter gynnar företagen i kommunen och därmed näringslivsklimatet.

2.7 Tillsyn av egenkontrollen

NNR frågade: "Ungefär hur stor andel av kommunens tillsyn ägnas åt företagens egenkontroll?" Följande förklarande text angavs: "Räkna med både tillsyn på plats hos företagaren och administrativa tillsynsåtgärder som utförs på kommunkontoret."

Andel tillsyn av företagens egenkontroll

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde 13 kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 23 procent (67 kommuner). 223 kommuner valde att besvara frågan om tillsyn av egenkontrollen.

84 kommuner (38 procent) har svarat att de ägnar mindre än 50 procent av sin tillsynstid åt egenkontrollen. 56 kommuner (25 procent) ägnar exakt hälften av sin tillsynstid åt egenkontrollen. 83 kommuner (37 procent) ägnar mer än 50 procent åt egenkontrollen.

Några kommuner kan av vissa kommentarer att döma ha tolkat frågan som att den gällt hur mycket tillsynstid som ägnas egenkontrollen totalt för all miljöfarlig verksamhet, anmälningspliktig eller ej. NNR menar dock att de allra flesta kommuner har tolkat frågan som att den avser hur stor del av tillsynstiden som ägnas egenkontrollen i de verksamheter som är anmälningspliktiga och underkastade egenkontrollförordningen¹¹.

Det är stora skillnader mellan kommunerna när det gäller hur mycket tid man lägger på tillsyn av företagens egenkontroll. Det finns kommuner som ägnar en tiondel av sin tillsynstid åt detta samtidigt som det finns kommuner som ägnar all sin tid åt företagens egenkontroll. Följande kommuner har angivit att de ägnar all sin tillsynstid (100 procent) åt egenkontroll: Uppsala, Täby, Vaxholm och Gnesta. Den största andelen kommuner, 56 stycken, har angivit 50 procent som andel av tillsynstiden, vilket också är riksgenomsnittet för samtliga svarande kommuner.

Även när de 50 minsta kommunerna jämförs med de 50 största är skillnaderna stora. Det finns kommuner från 10 procent upp till 90-100 procent i båda grupperna, samtidigt som medeltalen för båda grupperna är 53 procent. NNR bedömer att respektive grupp kommuner (50 minsta respektive 50 största) har relativt lika typer av miljöfarlig verksamhet inom kommunernas gränser.

Vid en jämförelse mellan olika kommungrupper och olika län visar det sig att skillnaderna är stora inom respektive kommungrupp och län, även om det finns några mindre län som har mindre

11 Förordning (1998:901) om verksamhetsutövarers egenkontroll

skillnader än de stora länen med många kommuner. Vid en jämförelse av det genomsnittliga värdet för de olika kommungrupperna framkommer dock att glesbygdskommuner och kommuner i glesbefolkad region har ett något lägre genomsnittligt värde än riksgenomsnittet samtidigt som storstäder, större städer och pendlingskommuner har genomsnitt något över riksgenomsnittet. Bland länen har Jämtland, Kronoberg och Västerbotten tydligt lägre genomsnitt samtidigt som Stockholm, Södermanland och Västmanland har tydligt högre genomsnitt än riksgenomsnittet.

Åre kommun har svarat 50 procent och kommenterat: "Verksamhetsutövaren kan påverka tillsynsavgiften dvs tillsynstiden. Exempelvis kan en god egenkontroll ge en premiering dvs mindre avgift, alternativt om ökade resurser krävs sker ökning av avgift."

Uppsala kommun har svarat 100 procent och kommenterat: "Vad skulle tillsyn som inte är på egenkontrollen utgöras av? Finns det brister i verksamheten så beror det på brister i egenkontrollen."

Ljungby kommun har kommenterat: "Svårt att ge ett generellt svar som gäller alla verksamheter. En verksamhet med få tillsyntimmar, där kontrolleras egenkontrollen i samband med tillsynsbesök, inget behov av tillsyn finns utöver det. Större verksamheter där vi har tillsynsbesök, granskar miljörapporter, har inrapportering av provtagning/undersökning där utgör dokumentgranskningen merparten av tillsynstiden."

Hallstahammar har svarat 90 procent och kommenterat: "Allt som noteras i tillsynen, såväl bra som dåligt, ger ett mått på hur väl egenkontrollen fungerar. En väl fungerande egenkontroll, där brister noteras och åtgärder vidtas för att bristerna inte ska uppstå igen, är i sig en form av miljöledningssystem."

NNR har jämfört den genomsnittliga tillsynsavgiften för de kommuner som ägnar liten (10 – 20 procent) respektive mycket (80 – 100 procent) tid åt egenkontrollen vid tillsyn. Det visar sig att gruppen kommuner som ägnar liten tid åt egenkontrollen har en genomsnittlig tillsynsavgift på 5 458 kronor samtidigt som gruppen kommuner som ägnar mycket tid åt egenkontrollen har ett genomsnitt på 7 797 kronor. Hur detta ska tolkas har NNR svårt att avgöra.

Resultaten visar att en stor andel av kommunerna (62 procent) ägnar en stor del av sin tillsynstid (50 procent eller mer) åt egenkontrollen. NNR menar att detta är positivt för miljön eftersom en god egenkontroll innebär övervakning av miljön varje dag medan tillsynen på plats av kommunens inspektörer ger en ögonblicksbild av situationen någon gång per år.

De stora skillnaderna i svar, att allt från 10 procent upp till 100 procent av tiden ägnas åt egenkontrollen, menar NNR visar på att kommunerna tolkar regelverket, och hur uppdraget att övervaka den miljöfarliga verksamheten i kommunen ska utföras, på väldigt olika sätt. Kommunerna behöver genom samverkan och samordning utjämna dessa skillnader och inspireras av de arbetsätt som kan påvisas leda till minst miljöpåverkan.

NNR menar att ett fokus på tillsyn av egenkontrollen visar på en hög grad av tillit och förtroende för företagens vilja att göra rätt. Med en hög grad av visat förtroende stärks företagens vilja att göra rätt och miljöpåverkan kan minimeras samtidigt som näringslivsklimatet i kommunen förbättras.

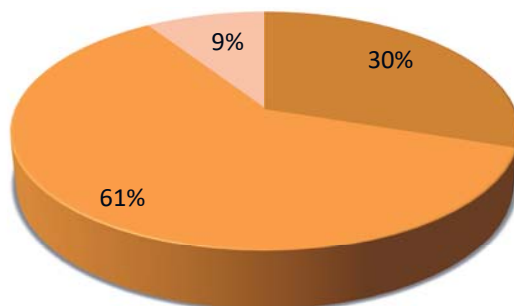

2.8 Betydelsen av tredjepartscertifiering

NNR frågade: "Vilken påverkan har tredjeparts-certifiering vid bedömningen av tillsynsbehov generellt sett?" Följande förklarande text angavs: "Med tredjepartscertifiering avses när en ackrediterad certifiering av ett ledningssystem visar att ett företag lever upp till kraven i en standard. En oberoende tredje part, ett certifieringsorgan granskar företag som vill certifiera sig enligt en specifik standard."

Betydelsen av tredjepartscertifiering vid bedömning av tillsynsbehovet

■ Påverkar inte alls, 69 st ■ Påverkar lite, 139 st ■ Påverkar mycket, 21 st

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde sju kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 21 procent (61 kommuner). 229 kommuner valde att besvara frågan om betydelsen av tredjepartscertifiering.

Knappt en tredjedel av kommunerna, 69 stycken, (30 procent) menar att tredjepartscertifiering inte alls påverkar tillsynsbehovet. För 21 av kommunerna (9 procent) påverkar tredjepartscertifieringen bedömningen i stor utsträckning. 139 kommuner har svarat att certifieringen påverkar lite.

NNR har jämfört resultaten inom olika kommungrupper och det visar sig att kommuner i tätbefolkad region och förortskommuner till storstäderna har en högre andel kommuner där tredjepartscertifiering påverkar tillsynsbehovet mycket (17 procent). Samtidigt är det ingen kommun bland storstäder och större städer där tredjepartscertifiering påverkar mycket.

NNR har också jämfört resultaten för olika län och det visar sig att fler kommuner i Värmland och Västra Götaland värderar tredjepartscertifiering högt (27 procent respektive 20 procent har svarat att det påverkar tillsynsbehovet mycket), än i andra regioner. Samtidigt är det ovanligt många kommuner i Uppsala och Västmanland som har svarat att tredjepartscertifiering inte påverkar alls (60 respektive 67 procent).

Om man jämför de kommuner som har svarat bland de 50 största kommunerna med de som har svarat av de 50 minsta så är skillnaderna mellan de två grupperna väldigt små.

Ljungby kommun har svarat Påverkar mycket och kommenterat: "Det påverkar på så sätt att en tredjeparts-certifiering ofta medför att företagen har en bra egenkontroll, bra system att själva hitta och åtgärda bristen. Det medför ett lägre tillsynsbehov och lägre avgift."

Orsa kommun har svarat Påverkar lite och kommenterat: "Det är inte alltid tredjepartscertifiering påverkar tillsynsbehovet. Men vi har möjlighet att besluta om lägre årlig avgift pga minskat tillsynsbehov för verksamheter som har en väl fungerande egenkontroll och arbetar aktivt, systematiskt och förebyggande för att minska risker och påverkan på miljö och människors hälsa."

Östersunds kommun har svarat Påverkar lite och kommenterat: "Vi ser ofta lika stort tillsynsbehov på de anläggningar som är certifierade som andra."

Mullsjö har svarat Påverkar inte alls och kommenterat: "Jag upplever att ISO 14001 inte påverkar hur företaget försöker att hålla nere sin negativa miljöpåverkan. Det kan däremot påverka hur de har ordning i pappren och vilka kunder de kan få."

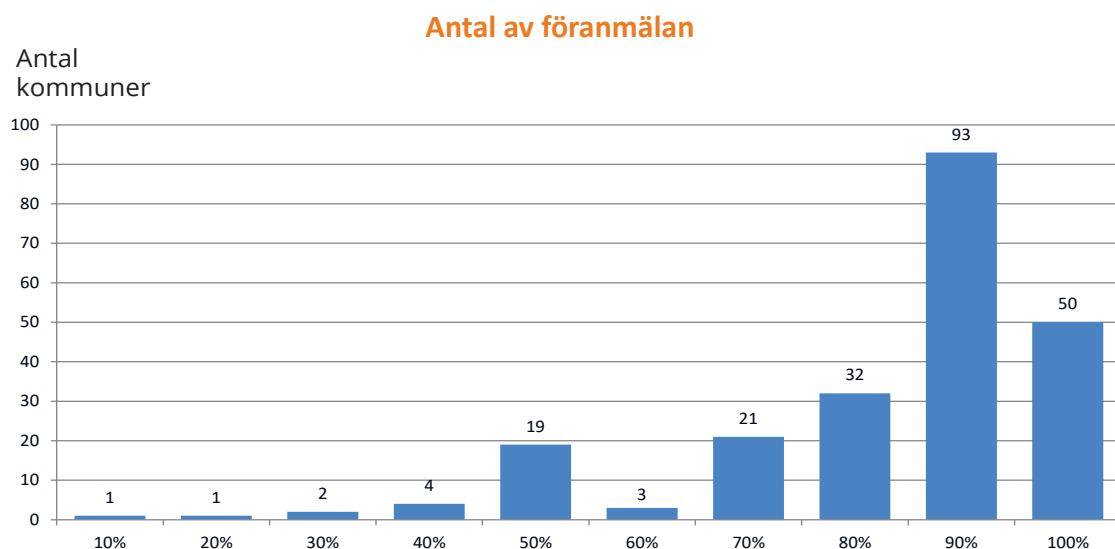
Resultaten visar att det är få kommuner som tar hänsyn till tredjepartscertifieringar under ackreditering vid bedömningen av tillsynsbehovet. NNR frågar sig om inte resultaten skulle ha sett annorlunda ut om kommunerna hade haft mer kunskap om vad en tredjepartscertifiering innebär och om de formella kraven på certifieringsorganens kompetens och erfarenhet. Det finns bland annat krav på regelbundna kalibreringar revisorerna emellan och det finns system för att upprätthålla kvaliteten och jämförbarheten i revisionerna.

Exempelvis utvärderar Livsmedelsverket och Jordbruksverket regelbundet IP-certifieringar (*ägs och utvecklas av Sigill Kvalitetssystem AB*) vilket bör innebära att IP-certifieringar är relevanta för bedömningen av tillsynsbehovet. Kontakter med relevant myndighet skulle därför kunna vara ett första steg för att utveckla kunskapen om olika typer av tredjepartscertifieringar.

NNR anser att det vore intressant att undersöka om man kunde skapa en ökad synergi mellan den process som föregår certifieringen med därpå följande revision och den tillsyn som kommunerna utövar. Om man i de två processerna kontrollerar samma saker och bedömarna har likvärdig kompetens borde det logiskt sett kunna finnas utrymme för en ökad samordning och möjlighet att undvika dubbla revisioner/kostnader, eller en del av dessa.

2.9 Föranmälan

NNR frågade: "Ungefär hur stor andel av kommunens tillsynsbesök föranmäls till företagen?"

Av de 236 kommuner som besvarat NNRs enkät valde tio kommuner att inte besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 22 procent (64 kommuner). 226 kommuner valde att besvara frågan om andelen föranmälda tillsynsbesök.

Den stora majoriteten, 175 kommuner (77 procent) föranmäler de allra flesta tillsynsbesöken till företagen (80, 90 eller 100 procent). Endast 4 kommuner (2 procent) föranmäler 30 procent eller färre av tillsynsbesöken.

NNR har jämfört de olika kommungrupperna med varandra och det visar sig att det är färre kommuner än riksgenomsnittet i glesbygdskommuner som ofta föranmäler tillsyn samtidigt som det bland storstäder och större städer är mer vanligt att man ofta föranmäler.

Vid jämförelse av de kommuner som har svarat av de 50 största och de 50 minsta går det nästan inte att hitta någon skillnad, exakt samma antal kommuner har 80, 90 eller 100 procent föranmälan.

Flera kommuner har kommenterat att föranmälan är väldigt vanligt vid tillsyn av miljöfarlig verksamhet medan det nästan aldrig görs vid livsmedelskontroll.

Vänersborgs kommun har svarat 40 procent och kommenterat: "I stort sett alla tillsynsbesök på livsmedelsverksamheter, tobak och läkemedel sker oanmält, medan det är omvänt när det gäller övriga tillsynsområden så som miljöskydd och hälsoskydd."

Ydre kommun har svarat 50 procent och kommenterat: "Vår målsättning är att inte störa företagen i deras verksamhet men vissa kontroller kräver att vi kommer oanmälda."

NNR tolkar kommunernas kommentarer som att en del kommuner har svarat som om frågan gällt samtliga typer av tillsynsverksamhet samtidigt som andra kommuner har svarat som om frågan gällt enbart tillsyn av miljöfarlig verksamhet.

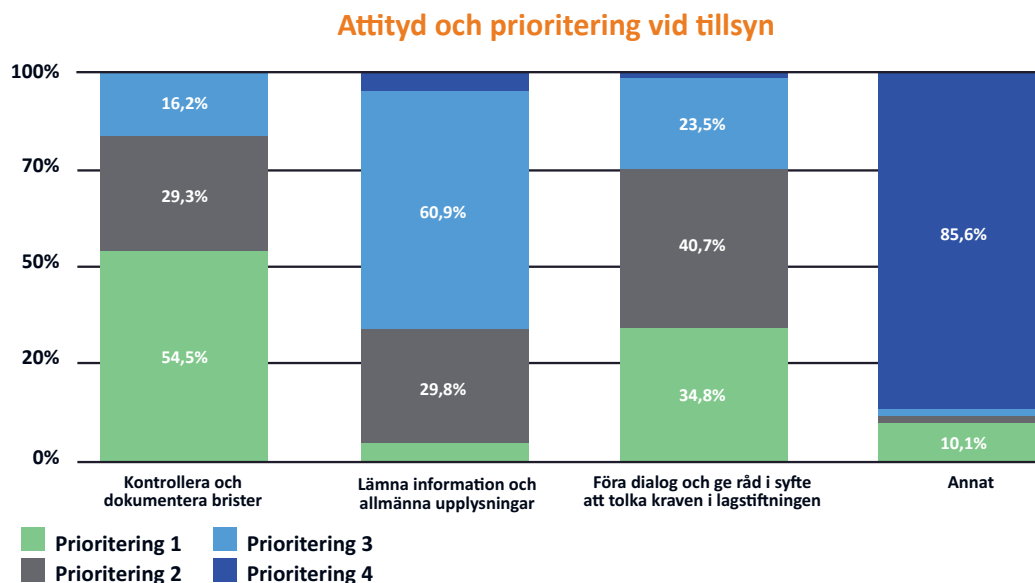
NNR menar att det är positivt med den höga andelen kommuner som föranmäler sina tillsynsbesök. Man kan fråga sig hur långt i förväg som föranmälan görs och hur långt i förväg som vore lämpligt. NNR menar att några dagars framförhållning är lämpligt eftersom det då finns möjlighet att ändra datumet om förhinder uppstår och det finns möjlighet för verksamhetsutövaren att anpassa sig så att verksamheten störs så lite som möjligt. NNR menar också att oanmälda besök kan medföra att verksamhetsutövaren känner sig misstänkliggjord, vilket inte stärker förtroendet mellan parterna och viljan att göra rätt. Självklart ska dock kommunen göra oanmälda besök om man får indikationer som tyder på att något inte står rätt till i verksamheten. Det viktigaste är ändå att kommunen är tydlig i sin kommunikation gentemot företagen och att det framgår hur man arbetar med sin tillsyn, föranmälda besök, oanmälda besök eller stickprov under vissa definierade perioder.

2.10 Kontroll i förhållande till information och dialog

NNR frågade: "Inom ramen för kommunens tillsyn av att lagstiftningen efterlevs, vilka av nedanstående alternativ är viktigast?" Följande förklarande text angavs: "Gradera de olika funktionerna i viktighetsordning från 1 till 4 där 1 är viktigast."

De alternativ kommunerna kunde välja mellan var 1. Kontrollera och dokumentera brister (nedan Kontrollera), 2. Lämna information och allmänna upplysningar om exempelvis vad som står i lagstiftningen (nedan Informera), 3. Föra dialog och ge råd i syfte att tolka kraven i lagstiftningen (nedan Dialog) samt 4. Annat (nedan Annat).

Av de 236 kommuner som besvarat enkäten valde elva kommuner att avstå från att besvara frågan, vilket innebär att bortfallet på frågan blev 22 procent (65 kommuner). 225 kommuner valde att besvara frågan om prioriteringar vid tillsyn.

När det gäller att Kontrollera har 122 kommuner (54 procent) valt detta som högsta prioritet. Att Informera har 10 kommuner (4 procent) valt som högsta prioritet. Dialog har 77 kommuner (34 procent) valt som högsta prioritet. Annat har 16 kommuner (7 procent) satt som första prioritet.

Mullsjö kommuner har prioriterat Dialog på första plats och lämnar följande kommentar till frågan: "Kan vara bra att veta att företag ser information och dialog och rådgivning som kontroll och beslut om åtgärder då kraven miljöbalken ställer sällan är sådana företagen känner är viktiga. Men, det är därför det finns miljökontor för att vi ska vara en röst för de som inte hörs som naturen och människor som bor i kommunerna både vuxna och barn. Sällan tänker man på varför miljöförvaltningar finns utan bara hur det påverkar företagets ekonomi. Om företagen själva hade valt att välja bästa möjliga teknik för att värna om förskolebarn, skolbarn, människor som bor i kommunerna, växtlivet, djurlivet, vattendrag, mark och luften hade jag varit arbetslös. Det är faktiskt det vi strävar efter att försöka göra oss själva arbetslösa men så länge företag inte anser att de bör använda bästa möjliga teknik för de ser mer till hur företagets ekonomi mår än hur omvärlden mår och hur de som använder deras produkter mår måste det här jobbet utföras. [...]"

Vallentuna kommun menar att inget av alternativen kan prioriteras högre än något annat.

Värnamo kommun har prioriterat Dialog på andra plats och lämnat följande kommentar: "Vi kan aldrig bortse från att vi är en tillsynsmyndighet, därför är kontroll det viktigaste. Men kontrollen kan ske med syftet att nå förbättringar, inte för att sätta dit någon."

Kungälv kommun har satt Dialog som tredje prioritet och kommenterat: "Svårt att svara på beror mycket på vilken typ av företag man är ute på. Vad som är viktigast är nödvändigtvis inte det man fokuserar mest på. Information kan i många fall ge bra resultat i att få de brister man hittar åtgärdade. Försöker se vad som är bra också, det ger bättre dialog och uppmuntran än bara påpeka vad som är brister. Ger bättre förutsättningar till att få även det som är mindre bra gjort."

Skövde kommun har prioriterat Kontrollera högst och kommenterat: "Utifrån 1, 2 och 3 för vi en dialog i syfte att vägleda verksamhetsutövarna så att de blir motiverade att klara lagkraven genom att självmant åtgärda brister."

Bengtsfors kommun har prioriterat Kontrollera högst och kommenterat: "Att föra dialog, ge råd och upplysningar är en viktig del i tillsynen, men det är dock VU:s [Verksamhetsutövarens, NNRs anmärkning] ansvar att ha den kunskap som krävs om sin verksamhet för att uppfylla gällande regler."

Trollhättan kommun har kommenterat: "Väljer att läsa (kontrollera och dokumentera brister) som något vi gör tillsammans med VU. VU är alltid ansvarig för att upprätthålla egenkontroll och vi är där för att bedöma om VU lever upp till lagstiftningens krav. Oftast ser vi eventuella brister tillsammans med VU."

Solna kommun har inte svarat på frågan men kommenterat: "Fråga 10 går inte att besvara på ett bra sätt, faktorerna beror på hur verksamheten bedrivs, vilken kunskap verksamhetsutövaren har och vilka brister som påträffats."

Svedala har kommenterat: "[...] I nästa steg är det oftast dialog och rådgivning som leder till att bristerna åtgärdas, men i vissa fall är förelägganden det enda som får effekt för att få en verksamhet att åtgärda brister. Förelägganden kan också användas i förbyggande syfte för att tydliggöra vad verksamheten behöver göra för att uppfylla lagstiftningen. Föreläggande saknas som alternativ i rangordningslistan."

Huddinge kommun har för Annat angivit: "Uppföljning av att tidigare ställda krav efterlevs."

Resultaten visar att det finns många kommuner som prioriterar Kontrollen före Dialogen med företagarna. Ur det stora antalet kommentarer kan man utläsa att förhållningssättet skiljer sig åt mellan kommuner och/eller individer. NNRs tolkning av de kommentarer som har lämnats är att det är ungefär lika vanligt med ett mer renodlat kontrollperspektiv som ett perspektiv där kontroll kombineras, alternativt är jämställt med eller t.o.m. underordnat, dialog och rådgivning. Samtliga kommuner/inspektörer har som mål att företagaren ska följa lagstiftningen och därigenom undvika risker för invånarna, men hur man går tillväga för att uppnå det resultatet varierar mellan olika kommuner.

Kommunerna ska både kontrollera och dokumentera brister, lämna information och allmänna upplysningar om exempelvis vad som står i lagstiftningen samt föra dialog och ge råd i syfte att tolka kraven i lagstiftningen. NNR anser dock att inslaget av dialog och rådgivning i dagsläget är för litet i många kommuner. I den bästa av världar kan kommunerna och företagen över tid utveckla ett sådant samspel att företagaren undviker att göra misstag. Detta leder till; minskat fokus på kontroll, vinster i såväl tid som pengar för alla inblandade parter, färre konflikter och därmed bättre arbetsmiljö, samtidigt som riskerna för kommuninvånarna och för negativa miljökonsekvenser minskar. Detta borde vara den situation som ska eftersträvas, men för att komma

dit krävs en vilja till samverkan och god dialog från såväl företagaren som kommunen. Detta finns även med i intentionerna bakom förvaltningslagens 4 § och 7 §, som handlar om myndigheternas (kommunernas) serviceskyldighet samt om enkel, snabb och billig handläggning.

En intressant parallell i detta sammanhang är Skatteverkets erfarenheter av att under lång tid ha arbetat med att tydliggöra sin rådgivande roll och säkerställa att myndighetsutövningen bidrar till att företag och enskilda får en korrekt beskattning. Skatteverket säger själva att man "har gått från att vara en kontrollmyndighet till att bli en servicemyndighet". Skatteverkets verksamhetsutvecklare har sagt följande om deras "resa" från kontrollmyndighet till servicemyndighet; "Allt går mycket lättare om man har ett högt förtroende. Det påverkar viljan att göra rätt. Bra bemötande stärker förtroendet och leder till högre upplevd rättvisa och därmed ökar viljan att göra rätt."¹²

12 Tillsynsforum 2014, Skatteverkets arbete med bemötande och dialog med fokus på "att vilja göra rätt", <https://vimeo.com/100103195>

3 Slutsatser och NNRs rekommendationer

NNRs undersökning visar att spannet mellan dyraste och billigaste kommun när det gäller anmälningsavgiften har stått näst intill stilla mellan år 2012 och år 2016. Dessutom har så många som 24 kommuner lyckats sänka sina anmälningsavgifter sedan år 2012. Med tanke på att lönerna mellan år 2012 och år 2015 har stigit med 7-8 procent¹³ menar NNR att detta sammantaget skulle kunna tyda på en ökad medvetenhet bland kommunerna om betydelsen av kostnadseffektivitet i anmälningsverksamheten.

Ökningstakten för kommunernas tillsynsavgifter har istället accelererat. Spannet mellan dyraste och billigaste kommun har ökat med 4 770 kronor mellan år 2012 och år 2016. Dessutom har skillnaderna mellan dyraste och billigaste kommun vid en sammanslagning av anmälningsavgiften och tillsynsavgiften ökat ordentligt, med 5 695 kronor, sedan år 2012. Dessa fakta visar att kommunernas medvetenhet om behovet av samordning av miljöreglernas tillämpning och avgiftssystemens utformning vid tillsyn ytterligare behöver stärkas.

Dessa två motsatta trender som har observerats när det gäller avgiftssättningen skulle möjligen till en del kunna förklaras av att anmälningsavgiftens storlek är en viktigare faktor, i det ögonblick en företagare bestämmer sig för att investera i en biltvätt, än tillsynsavgiften som oftast kommer in i ett skede när verksamheten redan är igång. Åtminstone vissa kommuner skulle kunna ha skäl att inte vilja styra företagets investeringsbeslut med höga anmälningsavgifter.

Även om de avgifter som kommunerna tar ut för sin tillsyn av miljöfarlig verksamhet formellt sett inte överstiger självkostnaden för verksamheten vill NNR ifrågasätta om vissa verksamheter med höga kostnader verkligen drivs på ett kostnadseffektivt sätt. Resultaten visar att det finns en tendens att stora kommuner i tätbefolkade regioner oftare har en rörlig anmälningsavgift än en fast. Samtidigt visar resultaten att små kommuner i glesbefolkade regioner oftare har en fast anmälningsavgift. Vad detta kan bero på visar inte resultaten men NNR vill väcka frågan om det generellt sett kan finnas ett samband med någon slags marknadskrafter. Små kommuner i glesbygd skulle kunna uppleva att de behöver erbjuda företagen en mer förutsägbar avgiftsstruktur. Stora kommuner i tätbefolkade områden skulle kunna uppleva att en rörlig avgift innebär en säkrare intäktskälla eftersom kommunen aldrig riskerar att få utföra arbete som den inte får betalt för. Samtidigt skulle en fast avgift kunna innebära att kommunen får incitament att effektivisera sin verksamhet för att minimera risken med denna avgiftsstruktur.

Kommunernas avgiftssättning för både anmälan och tillsyn varierar kraftigt mellan befolkningsmässigt, geografiskt och strukturellt lika kommuner. Däremot finns en samvariation för anmälningsavgiften och tillsynsavgiften, d.v.s. de flesta kommuner som har en hög anmälningsavgift har också en hög tillsynsavgift och tvärtom.

NNR vill även här väcka frågan om det kan finnas någon slags marknadskrafter inblandade som gör att stora kommuner kan ta ut en högre avgift eftersom företagen ändå söker sig till dessa större kommuner i tätbefolkade områden. Samtidigt skulle dessa marknadskrafter kunna medföra att mindre kommuner i glesbygd känner sig tvungna att hålla lägre avgifter för att företagen ska kunna behållas på orten och nya komma till. Det skulle också kunna vara så att en del av skillnaderna kan förklaras av olika effektivitet i verksamheten. Stora kommuner i tätbefolkade områden kan avgiftsfinansiera en verksamhet som kanske inte är fullt ut rationell och kostnadseffektiv. Mindre kommuner i glesbefolkade områden tvingas kanske effektivisera sina verksamheter för att den avgift som går att ta ut också ska räcka för att finansiera verksamheten.

De skillnader i tillsynsavgifter som observerats vid en jämförelse av medelavgiften för kommuner med tillsyn varje, vartannat respektive vart tredje år visar generellt sett att kommuner som mer

13 Källa Unionen, http://www.unionen.se/sites/default/files/loneutveckling_2001_2015.pdf

sällan gör tillsynsbesök har en lägre avgift än de kommuner som ofta gör besök. Samtidigt är skillnaderna inom respektive tillsynsintervall dramatiska och spänner inom varje tillsynsintervall från någon tusenlapp upp till ca 15 000 kronor. NNR menar dock att kommunerna måste överväga om standardmässig tillsyn på plats varje år verkligen är motiverat och om det är ett kostnads-effektivt sätt att arbeta på. 69 av de svarande kommunerna bedömer uppenbarligen att tillsyn på plats vartannat eller vart tredje år för vårt biltvättsexempel är fullt tillräckligt. Resultaten visar dock också att det är fler kommuner som förkortar tillsynsintervallet än som förlänger det.

Även om det har skett en liten ökning är det fortfarande alldeles för få kommuner som återbetalar tillsynsavgiften vid utebliven tillsyn. Flera av kommunerna sätter istället, av kommentarerna att döma, ibland ned kommande avgifter om ett företag inte fått den tillsyn som man betalat för. NNR menar att det är viktigt för legitimiteten i avgiftssystemet att det för företagen i dessa fall tydligt framgår vad som är skälet till nedsättningen. NNR menar också att det rent ekonomiskt för kommunen inte bör vara någon skillnad mellan en nedsättning av kommande avgift och en återbetalning av redan erlagd avgift. Samtidigt är det för företagen en stor skillnad rent kommunikativt mellan de två alternativen. Som alternativ skulle en efterhandsdebitering för kommunens utförda tjänster skapa större legitimitet för avgiftssystemet.

Resultaten visar på en genomgående nedgång av kommunernas benägenhet att samordna tillsynen inom olika områden. Samordning möjliggör inte bara samtidiga tidseffektiva besök utan också att riskbedömningarna kan kalibreras för att spara resurser och därmed skapa kostnads-effektiva verksamheter. Enkelt uttryckt kan det finnas anledning att tro att en företagare som sköter sin livsmedelshantering på ett bra sätt också utgör en lägre risk när det gäller miljöfarlig verksamhet. Med en samordning av riskbedömningarna menar NNR att kommunernas resurser kan användas där de behövs mest, d.v.s. där risken är som störst. Med en resurseffektiv tillsyn minskar kostnaderna, både för företagen och för kommunen, samtidigt som kommuninvånarnas säkerhet prioriteras.

Det är stora skillnader mellan kommunerna när det gäller hur mycket tid man lägger på tillsyn av företagens egenkontroll. Det finns kommuner som ägnar en tiondel av sin tillsynstid åt detta samtidigt som det finns kommuner som ägnar all sin tid åt företagets egenkontroll. Resultaten visar dock att en stor andel av kommunerna (62 procent) ägnar mycket av sin tillsynstid (50 procent eller mer) åt egenkontrollen. NNR menar att ett fokus på tillsyn av egenkontrollen visar på en hög grad av tillit och förtroende för företagets vilja att göra rätt. Med en hög grad av visat förtroende stärks företagets vilja att göra rätt och miljöpåverkan kan minimeras samtidigt som näringslivsklimatet i kommunen förbättras.

Resultaten visar att det är få kommuner (21 stycken) som tar stor hänsyn till tredjepartscertifieringar vid bedömningen av tillsynsbehovet. NNR anser att det vore intressant att undersöka om man kunde skapa en ökad synergi mellan den process som föregår certifieringen med därpå följande revision och den tillsyn som kommunerna utövar. Om man i de två processerna kontrollerar samma saker och bedömarna har likvärdig kompetens borde det logiskt sett kunna finnas utrymme för en ökad samordning och möjlighet att undvika dubbla revisioner/kostnader, eller en del av dessa.

NNR menar att det är positivt med den höga andelen kommuner som föranmäler sina tillsynsbesök. NNR menar också att oanmälda besök lätt medför att verksamhetsutövaren känner sig misstänkliggjord, vilket inte stärker förtroendet mellan parterna och viljan att göra rätt. Självklart ska dock kommunen göra oanmälda besök om man får indikationer som tyder på att något inte står rätt till i verksamheten.

En majoritet av kommunerna uppger att de fokuserar på att kontrollera och dokumentera brister. Det finns dock många kommuner som även har fokus på rådgivning och stöd. NNR menar att det är önskvärt att över tid förskjuta fokus från kontroll och brister mot dialog, rådgivning och stöd.

Med en attityd som inbjuder verksamhetsutövaren till dialog finns större möjligheter att uppnå den låga miljöpåverkan i verksamheterna som eftersträvas, menar NNR.

Undersökningens resultat har förutom av NNR analyserats av företagare och experter. NNR har sedan i samråd med dem utarbetat ett antal rekommendationer för kommunerna när det gäller handläggningstider, servicegarantier, avgifter och processen i övrigt. Rekommendationerna är baserade på vad näringslivet tycker är viktigt och vad som efterfrågas av företagen.

Med anledning av undersökningens resultat rekommenderar NNR kommunerna följande:

1. Alla kommuner ska tydligt redovisa vilka faktorer som tagits med när man räknat fram avgiftsnivåerna för anmälan och tillsyn av miljöfarlig verksamhet.

De kostnader kommunen tagit med när avgiften beräknats bör tydligt framgå av hemsidor och informationsmaterial.

2. Kommunernas avgifter bör ha en tydligare koppling till kommunens motprestation gentemot det enskilda företaget.

Det ska vara tydligt när och för vad företagen betalar en avgift. Beträffande tillsyn bör avgiftsuttaget ske huvudsakligen då tillsynen genomförs på plats eller när företagets dokumentation kontrolleras. Det bör också finnas en tydligare koppling till den arbetsinsats kommunen har för det enskilda företaget när avgifter beräknas/fastställs. Avgiften bör minskas i de fall tillsynsbesök på plats inte genomförs eller är motiverat. Tillsynen bör så långt som möjligt samordnas, både besöksamordning och samordning av riskbedömningen, med annan kommunal tillsyn som omfattar företaget ifråga.

3. Kommunerna bör löpande utvärdera vilka effekter deras tillämpning av regelverket får för företagen.

Bilagor – Sammanställning av undersökningens frågor samt kommunernas svar

Bilaga 1 – NNRs frågor till kommunerna _____	35
Bilaga 2 – Kommunernas svar _____	36
Kommuner som avstått från att medverka i undersökningen _____	54

Bilaga 1 – NNRs frågor till kommunerna

Frågorna 1-4 avser miljötillsyn av en inom kommunen belägen biltvätt avsedd för tvättning av fler än 5000 fordon per år (klassningskod 50.10-2). Inga komplicerande faktorer finns. Om en biltvätt med sådan omfattning på verksamheten inte finns inom kommunen, använd era taxebestämmelser och besvara frågorna som om en sådan biltvätt hade funnits.

1. Hur stor blir anmälningsavgiften för vårt biltvättsexempel? Om ni tillämpar timavgift så uppskatta tiden och ange en ungefärlig summa.

Ange ert svar i kronor.

2. Är anmälningsavgiften för vårt biltvättsexempel fast eller rörlig?

Svarsalternativ: Fast/Rörlig

3. Vilken årlig tillsynsavgift (i kronor), inklusive fasta och rörliga avgifter, betalar vårt biltvättsexempel?

Ange ert svar i kronor.

4. Hur ofta sker tillsyn på plats för vårt biltvättsexempel?

Svarsalternativ: Varje år; Vartannat år; Vart tredje år; Annat (fritext)

5. Återbetalar kommunen tillsynsavgifter när tillsyn på plats inte utförts i den utsträckning som motsvarar erlagd avgift?

Svarsalternativ: Ja, alltid; Ja, ofta; Ja, ibland; Nej, aldrig; Har aldrig varit aktuellt

6. Samordnas kommunens miljötillsyn med annan tillsyn såsom livsmedelstillsyn, tobak, läkemedel och energi?

Svarsalternativ: Ja/Nej

6a. Med vilka tillsynsområden sker samordningen?

Svarsalternativ: Livsmedel; Tobak; Läkemedel; Energi; Annat (fritext)

OBS! Kommunernas svar på fråga 6a redovisas inte i bilaga 2 - Kommunernas svar.

7. Ungefär hur stor andel av kommunens tillsyn ägnas åt företagens egenkontroll?

Räkna med både tillsyn på plats hos företagaren och administrativa tillsynsåtgärder som utförs på kontoret. Svarsalternativ: 10-procentsintervaller

8. Vilken påverkan har tredjepartscertifiering vid bedömningen av tillsynsbehov generellt sett?

Med tredjepartscertifiering avses när en ackrediterad certifiering av ett ledningssystem visar att ett företag lever upp till kraven i en standard. En oberoende tredje part, ett certifieringsorgan granskar företag som vill certifiera sig enligt en specifik standard.

Svarsalternativ: Påverkar inte alls; Påverkar lite; Påverkar mycket

9. Ungefär hur stor andel av kommunens tillsynsbesök föränmäls till företagen?

Svarsalternativ: 10-procentsintervaller

10. Inom ramen för kommunens tillsyn av att lagstiftningen efterlevs, vilka av nedanstående alternativ är viktigast?

Gradera de olika funktionerna i viktighetsordning från 1 till 4 där 1 är viktigast.

Svarsalternativ: Kontrollera och dokumentera brister; Lämna information och allmänna upplysningar om exempelvis vad som står i lagstiftningen; Föra dialog och ge råd i syfte att tolka kraven i lagstiftningen; Annat (ange i kommentarsfältet sist i enkäten)

OBS! Kommunernas svar på fråga 10 redovisas inte i bilaga 2 - Kommunernas svar.

Bilaga 2 – Kommunernas svar

1. Hur stor blir anmälningsavgiften för vårt biltvättsexempel? Om ni tillämpar timavgift så uppskatta tiden och ange en ungefärlig summa.

Anmälningsavgift (i kronor)

A	Gnosjö	0	Katrineholm	5 160	Mölnadal	7 016	
Ale	6 000	Gotland	8 000	Kil	1 060	Mönsterås	4 800
Alingsås	2 850	Grums	11 100	Kinda	6 400	Mörbylånga	5 142
Alvesta	8 000	Gällivare	12 585	Kiruna	1 800	N	
Aneby	5 400	Gävle	8 780	Klippan	6 400	Nora	1 640
Arboga	5 310	Göteborg	6 000	Knivsta	13 560	Norberg	7 304
Arvidsjaur	7 360	H		Kramfors	4 250	Nordanstig	7 232
Askersund	3 140	Hagfors	4 400	Kristianstad	9 480	Norrhälje	1 175
Avesta	7 304	Hallsberg	3 850	Krokom	2 908	Norsjö	1 608
B	Hallstahammar	8 640	Kumla	3 080	Nynäshamn	10 200	
Bengtstors	4 500	Halmstad	11 940	Kungsbacka	6 800	Nässjö	7 000
Bjurholm	12 855	Hammarö	4 960	Kungsör	5 310	O	
Bjuv	6 400	Haninge	10 200	Kungälv	6 480	Ockelbo	2 235
Boden	10 644	Haparanda	834	Kävlinge	6 632	Olofström	8 510
Bollnäs	4 680	Heby	7 808	Köping	7 360	Orsa	5 400
Borgholm	10 000	Hedemora	11 568	L		Osby	4 800
Borlänge	3 200	Helsingborg	4 500	Laholm	5 040	Oskarshamn	5 880
Bromölla	4 000	Herrljunga	9 720	Landskrona	9 912	Ovanåker	6 400
Bräcke	5 200	Hjo	5 000	Laxå	3 140	Oxelösund	6 000
Burlöv	6 936	Hofors	6 840	Lekeberg	3 140	P	
D	Huddinge	6 000	Lerum	12 320	Partille	6 960	
Dals-Ed	4 500	Hudiksvall	7 232	Lessebo	10 596	Perstorp	6 400
Danderyd	13 000	Hultsfred	8 760	Lidingö	12 000	Piteå	5 502
Degerfors	4 200	Håbo	5 700	Lindesberg	1 640	R	
Dorotea	7 072	Hällefors	1 640	Linköping	5 700	Ragunda	3 905
E	Härjedalen	10 200	Ljungby	6 975	Robertsfors	1 400	
Eda	4 860	Härnösand	4 944	Ljusnarsberg	1 640	Ronneby	4 944
Eksjö	12 000	Härryda	0	Ludvika	3 800	Rättvik	2 900
Emmaboda	2 840	Hässleholm	7 920	Luleå	6 976	S	
Eskilstuna	7 000	Höganäs	4 325	Lund	7 600	Sala	7 808
Eslöv	5 400	Högsby	4 680	Lycksele	9 000	Salem	5 000
F	Hörby	4 500	Lysekil	2 000	Sandviken	12 975	
Fagersta	7 304	Höör	13 500	M		Sigtuna	7 760
Falkenberg	8 980	J		Malmö	15 525	Sjöbo	6 200
Falköping	5 000	Järfälla	14 250	Malung-Sälén	5 910	Skara	19 000
Filipstad	11 400	Jönköping	7 488	Malå	1 608	Skellefteå	10 920
Finspång	3 600	K		Mellerud	4 500	Skinnskatteberg	800
Färgelanda	4 500	Kalix	7 200	Mjölby	3 280	Skurup	6 500
G	Kalmar	6 832	Mora	5 400	Skövde	5 000	
Gagnef	4 065	Karlsborg	5 000	Motala	2 610	Sollefteå	6 720
Gislaved	8 500	Karlskoga	5 700	Munkedal	2 000	Sollentuna	5 850
Gnesta	5 370	Karlstad	7 712	Munkfors	0	Solna	6 600

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

Sorsele	12 000	Tidaholm	4 500	Valdemarsvik	8 000	Å	
Sotenäs	2 000	Tierp	8 000	Vallentuna	9 960	Åmål	5 466
Staffanstorps	2 550	Timrå	10 080	Vansbro	11 160	Åre	8 800
Stenungsund	8 400	Tingsryd	8 248	Vara	6 400	Årjäng	5 392
Stockholm	7 500	Tjörn	6 400	Varberg	5 400	Åsele	1 460
Storfors	5 700	Torsås	11 200	Vaxholm	6 200	Ä	
Storuman	1 832	Tranås	6 056	Vellinge	5 730	Älmhult	4 125
Strömstad	11 160	Trollhättan	3 400	Vetlanda	6 800	Älvdalen	3 840
Strömsund	0	Trosa	11 520	Vimmerby	8 760	Älvsbyn	11 520
Sundsvall	7 000	Tyresö	10 200	Vindeln	5 600	Ängelholm	3 600
Sunne	6 320	Täby	6 200	Vingåker	11 940	Ö	
Svalöv	6 400	U		Vårgårda	4 974	Ödeshög	3 500
Svedala	5 340	Uddevalla	11 136	Vänersborg	6 000	Örebro	14 100
Svenljunga	4 400	Ulricehamn	3 480	Vännäs	14 850	Örkelljunga	6 400
Säffle	3 400	Umeå	0	Värmdö	9 975	Östersund	8 080
Säter	4 000	Upplands Väsby	11 568	Värnamo	3 400	Österåker	9 500
Söderhamn	7 038	Uppsala	6 510	Västervik	4 500	Östhammar	8 418
Södertälje	8 048	Uppvidinge	6 000	Västerås	5 950	Överkalix	14 760
T		V		Växjö	3 300	Övertorneå	2 816
Tanum	10 200	Vadstena	8 200	Y			
Tibro	5 000	Vaggeryd	9 000	Ydre	800		

Kommuner som inte svarat på denna fråga

A	H	Mullsjö	S	Å
Arjeplog	Hylte	O	Strängnäs	Åstorp
B	M	Orust	Surahammar	
Berg	Markaryd			

2. Är anmälningsavgiften för vårt biltvättsexempel fast eller rörlig?

Fast anmälningsavgift

A	H	Karlstad	Nässjö	Strömstad	Vellinge
Aneby	Hallsberg	Katrineholm	O	Strömsund	Vetlanda
Arboga	Hallstahammar	Kil	Ockelbo	Söderhamn	Vimmerby
Arjeplog	Halmstad	Kinda	Olofström	Södertälje	Vindeln
Arvidsjaur	Haparanda	Knivsta	Oskarshamn	T	Vingåker
B	Heby	Krokom	Ovanåker	Tanum	Vårgårda
Bjurholm	Hedemora	Kungsör	Oxelösund	Tidaholm	Vänersborg
Boden	Herrljunga	L	P	Tierp	Vännäs
Bollnäs	Hofors	Landskrona	Partille	Timrå	Y
Bräcke	Hudiksvall	Lerum	Piteå	Tingsryd	Ydre
Degerfors	Hultsfred	Lessebo	R	Tjörn	Å
Dorotea	Hylte	Lidingö	Ronneby	Torsås	Åre
E	Håbo	Ljungby	S	Tranås	Åstorp
Eda	Härjedalen	Luleå	Sala	Trosa	Ä
F	Hässleholm	Lund	Sandviken	U	Älvsbyn
Filipstad	Högsby	Lycksele	Sigtuna	Uddevalla	Ö
Finspång	Höör	M	Skara	Ulricehamn	Ödeshög
G	J	Malmö	Skellefteå	Umeå	Östersund
Gislaved	Järfälla	Markaryd	Skinnskatteberg	Upplands Väsby	Östhammar
Gnesta	K	Mölnadal	Skurup	V	Överkalix
Gnosjö	Kalix	Mönsterås	Sollentuna	Vaggeryd	
Grums	Kalmar	N	Sorsele	Vansbro	
Gällivare	Karlskoga	Nordanstig	Storfors	Vara	

Rörlig anmälningsavgift

A	Falköping	Kramfors	Munkedal	Sotenäs	Varberg
Ale	Färgelanda	Kristianstad	Mörbylånga	Staffanstorps	Vaxholm
Alingsås	G	Kumla	N	Stenungsund	Värmdö
Alvesta	Gagnef	Kungsbacka	Nora	Stockholm	Värnamo
Askersund	Gotland	Kungälv	Norberg	Storuman	Västervik
Avesta	Gävle	Kävlinge	Norrtälje	Sundsvall	Västerås
B	Göteborg	Köping	Norsjö	Sunne	Växjö
Bengtstors	H	L	Nynäshamn	Svalöv	Å
Bjuv	Hagfors	Laholm	O	Svedala	Åmål
Borgholm	Hammarö	Laxå	Orsa	Svenljunga	Årjäng
Borlänge	Haninge	Lekeberg	Orust	Säffle	Åsele
Bromölla	Helsingborg	Lindesberg	Osby	Säter	Ä
Burlöv	Hjo	Linköping	P	T	Älmhult
D	Huddinge	Ljusnarsberg	Perstorp	Tibro	Älvdalen
Dals-Ed	Hällefors	Ludvika	R	Trollhättan	Ängelholm
Danderyd	Härnösand	Lysekil	Ragunda	Tyresö	Ö
E	Höganäs	M	Robertsfors	Täby	Örebro
Eksjö	Hörby	Malung-Sälen	Rättvik	U	Örkelljunga
Emmaboda	J	Malå	S	Uppsala	Österåker
Eskilstuna	Jönköping	Mellerud	Salem	Uppvidinge	Övertorneå
Eslöv	K	Mjölby	Sjöbo	V	
F	Karlsborg	Mora	Skövde	Vadstena	
Fagersta	Kiruna	Motala	Sollefteå	Valdemarsvik	
Falkenberg	Klippan	Mullsjö	Solna	Vallentuna	

Kommuner som inte svarat på denna fråga

B	H	M	S
Berg	Härryda	Munkfors	Strängnäs
			Surahammar

3. Vilken årlig tillsynsavgift (i kronor), inklusive fasta och rörliga avgifter, betalar vårt biltvättsexempel?

Tillsynsavgift (i kronor)

A		Gotland	5 000	Kil	2 120	Mönsterås	4 800
Ale	6 800	Grums	11 100	Kinda	6 400	Mörbylånga	8 570
Alingsås	11 400	Gällivare	12 585	Kiruna	2 200	N	
Alvesta	13 215	Gävle	8 780	Klippan	9 600	Nora	3 280
Aneby	5 400	Göteborg	8 000	Knivsta	13 560	Norberg	10 043
Arboga	5 310	H		Kramfors	3 400	Nordanstig	7 232
Arjeplog	15 750	Hagfors	7 040	Kristianstad	6 320	Norrtälje	8 225
Arvidsjaur	7 360	Hallsberg	4 620	Krokom	2 908	Norsjö	12 060
Askersund	6 280	Hallstahammar	8 640	Kumla	4 620	Nynäshamn	12 240
Avesta	10 043	Halmstad	11 940	Kungsbacka	12 000	Nässjö	7 000
B		Hammarö	14 880	Kungsör	5 310	O	
Bengtstors	9 000	Haninge	12 240	Kungälv	6 480	Ockelbo	5 960
Bjurholm	12 855	Haparanda	6 672	Kävlinge	6 632	Olofström	8 510
Bjuv	9 600	Heby	7 808	Köping	13 800	Orsa	7 200
Boden	10 644	Hedemora	11 568	L		Orust	5 600
Bollnäs	4 680	Helsingborg	4 910	Laholm	5 040	Osby	4 800
Borgholm	10 000	Herrljunga	9 720	Landskrona	11 564	Oskarshamn	5 880
Borlänge	9 600	Hjo	9 200	Laxå	6 280	Ovanåker	6 400
Bromölla	15 000	Hofors	6 840	Lekeberg	6 280	Oxelösund	6 000
Bräcke	5 200	Huddinge	11 520	Lerum	0	P	
Burlöv	6 936	Hudiksvall	7 232	Lessebo	10 596	Partille	6 960
D		Hultsfred	8 760	Lidingö	1 200	Perstorp	9 600
Dals-Ed	10 800	Hylte	17 200	Lindesberg	3 280	Piteå	5 502
Danderyd	10 026	Håbo	5 700	Linköping	7 600	R	
Dorotea	7 072	Hällefors	3 280	Ljungby	6 975	Ragunda	9 372
E		Härjedalen	10 200	Ljusnarsberg	3 280	Robertsfors	2 800
Eda	4 860	Härnösand	9 888	Ludvika	5 700	Ronneby	4 944
Eksjö	6 400	Härryda	8 200	Luleå	6 976	Rättvik	1 725
Emmaboda	4 260	Hässleholm	7 920	Lund	7 600	S	
Eskilstuna	9 000	Höganäs	1 440	Lycksele	9 000	Sala	7 808
Eslöv	3 600	Högsby	0	Lysekil	1 500	Salem	8 000
F		Hörby	4 500	M		Sandviken	12 975
Fagersta	10 043	Höör	13 500	Malmö	15 525	Sigtuna	7 760
Falkenberg	10 776	J		Malung-Sälen	11 820	Sjöbo	4 632
Falköping	9 200	Järfälla	14 250	Malå	12 060	Skara	19 000
Filipstad	11 400	Jönköping	7 488	Markaryd	7 000	Skellefteå	10 920
Finspång	3 600	K		Mellerud	10 800	Skinnskatteberg	1 600
Färgelanda	10 800	Kalix	7 200	Mjölby	4 920	Skurup	6 500
G		Kalmar	6 832	Mora	7 200	Skövde	9 200
Gagnef	6 504	Karlsborg	9 200	Motala	6 960	Sollefteå	6 720
Gislaved	0	Karlskoga	5 700	Mullsjö	7 368	Sollentuna	7 800
Gnesta	5 370	Karlstad	7 712	Munkedal	1 500	Solna	13 200
Gnosjö	6 800	Katrineholm	5 160	Mölnadal	7 016	Sorsele	12 000

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

Sotenäs	1 500	Tierp	8 000	Vallentuna	8 964	Å	
Staffanstorps	5 100	Timrå	10 080	Vansbro	11 160	Åmål	5 466
Stenungsund	9 169	Tingsryd	8 248	Vara	6 400	Åre	6 600
Stockholm	10 800	Tjörn	0	Varberg	7 300	Årjäng	16 176
Storfors	5 700	Torsås	11 200	Vaxholm	11 160	Åsele	4 380
Storuman	6 600	Tranås	6 056	Vellinge	5 730	Åstorp	3 264
Strömstad	11 160	Trollhättan	6 800	Vetlanda	6 800	Ä	
Strömsund	5 016	Trosa	11 520	Vimmerby	8 760	Älmhult	5 775
Sundsvall	13 215	Tyresö	12 240	Vindeln	5 600	Älvdalen	5 760
Sunne	9 480	Täby	11 160	Vingåker	13 930	Älvsbyn	11 520
Svalöv	9 600	U		Vårgårda	4 974	Ängelholm	7 200
Svedala	7 120	Uddevalle	11 136	Vänersborg	6 000	Ö	
Svenljunga	10 560	Ulricehamn	10 440	Vännäs	14 850	Ödeshög	1 500
Säffle	3 400	Umeå	9 200	Värmdö	9 950	Örebro	14 100
Säter	16 000	Upplands Väsby	11 568	Värnamo	3 000	Örkelljunga	9 600
Söderhamn	7 038	Uppsala	6 510	Västervik	5 232	Östersund	8 080
Södertälje	10 060	Uppvidinge	8 000	Västerås	8 500	Österåker	9 500
T		V		Växjö	8 300	Östhammar	8 418
Tanum	10 200	Vadstena	8 200	Y		Överkalix	14 760
Tibro	9 200	Vaggeryd	9 000	Ydre	0		
Tidaholm	4 500	Valdemarsvik	8 000				

Kommuner som inte svarat på denna fråga

B	D	M	S	Surahammar	Ö
Berg	Degerfors	Munkfors	Strängnäs		Övertorneå

4. Hur ofta sker tillsyn på plats för vårt biltvättsexempel?

Hur ofta sker tillsyn på plats

Varje år					
Ale	Gnosjö	Kinda	Mora	Sollentuna	Valdemarsvik
Alingsås	Grums	Kiruna	Motala	Stenungsund	Vansbro
Alvesta	Gällivare	Klippan	Mölnadal	Stockholm	Varberg
Aneby	Göteborg	Knivsta	Nordanstig	Storuman	Vaxholm
Arboga	Hagfors	Kristianstad	Norsjö	Strömstad	Vellinge
Arvidsjaur	Hallsberg	Krokom	Nynäshamn	Sunne	Vimmerby
Bengtstors	Hallstahammar	Kumla	Ockelbo	Svalöv	Vindeln
Bjurholm	Halmstad	Kungsbacka	Olofström	Svedala	Vingåker
Bjuv	Hammarö	Kungsör	Orsa	Svenljunga	Vårgårda
Boden	Haninge	Kungälv	Osby	Säter	Vännäs
Bollnäs	Hedemora	Köping	Ovanåker	Söderhamn	Västerås
Borgholm	Herrljunga	Laholm	Oxelösund	Södertälje	Växjö
Bräcke	Hjo	Landskrona	Partille	Tanum	Åre
Dals-Ed	Hofors	Lessebo	Perstorp	Tibro	Årjäng
Danderyd	Hultsfred	Lidingö	Ragunda	Timrå	Älvdalen
Degerfors	Hylte	Linköping	Robertsfors	Tranås	Älvsbyn
Dorotea	Härjedalen	Ljungby	Rättvik	Trollhättan	Ängelholm
Eskilstuna	Härnösand	Luleå	Sandviken	Trosa	Örkelljunga
Eslöv	Jönköping	Lund	Sjöbo	Tyresö	Östersund
Falkenberg	Kalix	Malmö	Skara	Täby	Österåker
Falköping	Kalmar	Malung-Sälen	Skellefteå	Uddevalla	Övertorneå
Filipstad	Karlsborg	Malå	Skurup	Ulricehamn	
Färgelanda	Katrineholm	Markaryd	Skövde	Upplands Väsby	
Gnesta	Kil	Mellerud	Sollefteå	Uppsala	
Vartannat år					
Avesta	Huddinge	Karlstad	Norberg	Säffle	Värnamo
Borlänge	Håbo	Lindesberg	Oskarshamn	Tidaholm	Västervik
Bromölla	Hällefors	Ljusnarsberg	Sala	Tierp	Åmål
Burlöv	Härryda	Ludvika	Skinnskatteberg	Tjörn	Örebro
Eda	Hässleholm	Lycksele	Solna	Torsås	Överkalix
Fagersta	Hörby	Mjölby	Sorsele	Umeå	
Finspång	Höör	Mönsterås	Staffanstorps	Vetlanda	
Gotland	Järfälla	Mörbylånga	Storfors	Vänersborg	
Heby	Karlskoga	Nora	Strömsund	Värmdö	
Vart tredje år					
Haparanda	Kramfors	Salem	Vaggeryd	Älmhult	
Helsingborg	Lerum	Sundsvall	Vara	Ödeshög	
Höganäs	Norrtälje	Uppvidinge	Åsele	Östhammar	
Högsby	Piteå	Vadstena	Åstorp		
Annat					
Arjeplog	Gagnef	Kävlinge	Mullsjö	Ronneby	Vallentuna
Askersund	Gislaved	Laxå	Munkedal	Sigtuna	Ydre
Eksjö	Gävle	Lekeberg	Nässjö	Sotenäs	
Emmaboda	Hudiksvall	Lysekil	Orust	Tingsryd	

Kommuner som inte svarat på denna fråga

B	M	S	
Berg	Munkfors	Strängnäs	Surahammar

5. Återbetalar kommunen tillsynsavgifter när tillsyn på plats inte utförts i den utsträckning som motsvarar erlagd avgift?

Återbetalar kommunen tillsynsavgifter

Ja, alltid					
Lysekil	Munkedal	Tjörn	Varberg		
Markaryd	Sotenäs	Trosa			
Ja, ofta					
Hammarö					
Ja, ibland					
Borgholm	Huddinge	Uddevalla	Värmdö	Ödeshög	
Dorotea	Hultsfred	Uppsala	Åmål	Östhammar	
Eda	Mölndal	Vimmerby	Älvsbyn		
Nej, aldrig					
Alvesta	Hagfors	Knivsta	Nordanstig	Stenungsund	Västervik
Arjeplog	Heby	Kristianstad	Nässjö	Storuman	Västerås
Askersund	Herrljunga	Krokom	Olofström	Svenljunga	Växjö
Avesta	Hofors	Kungsbacka	Orsa	Torsås	Åre
Bjurholm	Håbo	Laxå	Ovanåker	Täby	Åstorp
Fagersta	Härjedalen	Lekeberg	Piteå	Ulricehamn	Örebro
Filipstad	Härryda	Lessebo	Ragunda	Umeå	Österåker
Finspång	Höganäs	Lidingö	Sala	Uppvidinge	Övertorneå
Gagnef	Järfälla	Ludvika	Salem	Valdemarsvik	
Grums	Kalix	Malmö	Sigtuna	Vaxholm	
Gävle	Katrineholm	Mora	Sollefteå	Vårgårda	
Göteborg	Kinda	Norberg	Sollentuna	Vänersborg	

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

Har aldrig varit aktuellt					
Ale	Gnosjö	Kiruna	Munkfors	Sorsele	Vadstena
Alingsås	Gotland	Klippan	Mönsterås	Staffanstorps	Vaggeryd
Aneby	Gällivare	Kramfors	Mörbylånga	Stockholm	Vallentuna
Arboga	Hallsberg	Kumla	Nora	Storfors	Vara
Arvidsjaur	Hallstahammar	Kungsör	Norrhälje	Strömstad	Vellinge
Bengtstors	Halmstad	Kungälv	Norsjö	Strömsund	Vetlanda
Bjuv	Haninge	Kävlinge	Nynäshamn	Sundsvall	Vindeln
Boden	Haparanda	Köping	Ockelbo	Sunne	Vingåker
Bollnäs	Hedemora	Laholm	Osby	Svalöv	Vännäs
Borlänge	Helsingborg	Landskrona	Oskarshamn	Svedala	Värnamo
Bromölla	Hjo	Lerum	Oxelösund	Säffle	Ydre
Bräcke	Hudiksvall	Lindesberg	Partille	Säter	Årjäng
Burlöv	Hylte	Linköping	Perstorp	Söderhamn	Åsele
Dals-Ed	Hällefors	Ljungby	Robertsfors	Södertälje	Älmhult
Danderyd	Härnösand	Ljusnarsberg	Ronneby	Tanum	Älvdalen
Degerfors	Hässleholm	Luleå	Rättvik	Tibro	Ängelholm
Eksjö	Högsby	Lund	Sandviken	Tidaholm	Örkelljunga
Emmaboda	Hörby	Lycksele	Sjöbo	Tierp	Östersund
Eslöv	Höör	Malung-Sälen	Skara	Timrå	Överkalix
Falkenberg	Jönköping	Malå	Skellefteå	Tingsryd	
Falköping	Karlsborg	Mellerud	Skinnskatteberg	Tranås	
Färgelanda	Karlskoga	Mjölby	Skurup	Trollhättan	
Gislaved	Karlstad	Motala	Skövde	Tyresö	
Gnesta	Kil	Mullsjö	Solna	Upplands Väsby	

Kommuner som inte svarat på denna fråga

B	E	K	O	S	V
Berg	Eskilstuna	Kalmar	Orust	Strängnäs	Vansbro
				Surahammar	

6. Samordnas kommunens miljötillsyn med annan tillsyn såsom livsmedelstillsyn, tobak, läkemedel och energi?

Kommuner som svarat Ja

A	Gällivare	Kristianstad	O	Storuman	Vingåker
Ale	H	Kumla	Ockelbo	Sunne	Vårgårda
Aneby	Hagfors	Kungsör	Oskarshamn	Svalöv	Vänersborg
Arboga	Hallsberg	Kungälv	Oxelösund	Svedala	Vännäs
B	Hammarö	L	P	Svenljunga	Värnamo
Bengtstors	Heby	Landskrona	Perstorp	Säter	Växjö
Bjuv	Helsingborg	Lessebo	Piteå	Söderhamn	A
Borlänge	Huddinge	Linköping	R	Södertälje	Åmål
Bromölla	Hultsfred	Ljungby	Ragunda	T	Åre
Bräcke	Hylte	Ludvika	Robertsfors	Tingsryd	Årjäng
D	Härjedalen	Luleå	Rättvik	Tranås	Åsele
Dals-Ed	Härnösand	Lund	S	Trollhättan	Åstorp
Danderyd	Härryda	Lysekil	Sala	U	Ä
Degerfors	Höganäs	M	Sandviken	Uddevalla	Älvdalen
Dorotea	Högsby	Malå	Sigtuna	Umeå	Älvsbyn
E	Hörby	Mellerud	Sjöbo	Uppsala	Ängelholm
Eda	Höör	Mjölby	Skara	V	Ö
Eksjö	J	Munkedal	Skinnskatteberg	Vadstena	Ödeshög
Eslöv	Järfälla	Munkfors	Skurup	Vaggeryd	Örebro
F	K	Mölnadal	Sollentuna	Vansbro	Örkelljunga
Filipstad	Karlskoga	Mönsterås	Solna	Vara	Östersund
Färgelanda	Kinda	N	Sorsele	Varberg	Överkalix
G	Kiruna	Norsjö	Sotenäs	Vellinge	Övertorneå
Gislaved	Klippan	Nässjö	Staffanstorps	Vetlanda	
Gnosjö	Knivsta		Storfors	Vimmerby	

Kommuner som svarat Nej

A	Gotland	Karlstad	Motala	Skövde	Uppvidinge
Alingsås	Grums	Katrineholm	Mullsjö	Sollefteå	V
Alvesta	Gävle	Kil	Mörbylånga	Stenungsund	Valdemarsvik
Arjeplog	Göteborg	Kramfors	N	Stockholm	Vallentuna
Arvidsjaur	H	Krokom	Nora	Strömstad	Vaxholm
Askersund	Hallstahammar	Kungsbacka	Norberg	Strömsund	Vindeln
Avesta	Halmstad	Kävlinge	Nordanstig	Sundsvall	Värmdö
B	Haninge	Köping	Norrtälje	Säffle	Västervik
Boden	Haparanda	L	Nynäshamn	T	Västerås
Bollnäs	Hedemora	Laholm	O	Tanum	Y
Borgholm	Herrljunga	Laxå	Olofström	Tibro	Ydre
Burlöv	Hjo	Lekeberg	Orsa	Tidaholm	Ä
E	Hofors	Lerum	Orust	Tierp	Älmhult
Emmaboda	Hudiksvall	Lidingö	Osby	Timrå	Ö
F	Håbo	Lindesberg	Ovanåker	Tjörn	Österåker
Fagersta	Hällefors	Ljusnarsberg	P	Torsås	Östhammar
Falkenberg	Hässleholm	Lycksele	Partille	Trosa	
Falköping	J	M	R	Tyresö	
Finspång	Jönköping	Malmö	Ronneby	Täby	
G	K	Malung-Sälen	S	U	
Gagnef	Kalix	Markaryd	Salem	Ulricehamn	
Gnesta	Karlsborg	Mora	Skellefteå	Upplands Väsby	

Kommuner som inte svarat på denna fråga

B	E	K	S
Berg	Eskilstuna	Kalmar	Strängnäs
Bjurholm			Surahammar

7. Ungefär hur stor andel av kommunens tillsyn ägnas åt företagens egenkontroll?

Räkna med både tillsyn på plats hos företagaren och administrativa tillsynsåtgärder som utförs på kontoret.

Andel av tillsynstiden som ägnas åt egenkontrollen

10%					
Emmaboda	Hofors	Skurup	Övertorneå		
Haparanda	Härjedalen	Sollentuna			
20%					
Bollnäs	Kramfors	Piteå	Ulricehamn	Vellinge	
Gnosjö	Kumla	Tingsryd	Valdemarsvik		
Hallsberg	Partille	Tjörn	Varberg		
30%					
Askersund	Fagersta	Lekeberg	Norsjö	Skinnskatteberg	Vännäs
Avesta	Halmstad	Lerum	Nässjö	Sorsele	Värnamo
Berg	Helsingborg	Lessebo	Olofström	Staffanstorps	Växjö
Boden	Höör	Malå	Oskarshamn	Svenljunga	Åsele
Borlänge	Katrineholm	Munkfors	Ragunda	Säter	Älmhult
Bromölla	Kil	Mölnadal	Ronneby	Tidaholm	
Danderyd	Kinda	Mörbylånga	Sandviken	Uppvidinge	
Degerfors	Krokom	Norberg	Sjöbo	Vindeln	
40%					
Bjurholm	Gagnef	Härnösand	Luleå	Strömstad	
Burlöv	Hedemora	Härryda	Malmö	Älvsbyn	
Dorotea	Huddinge	Höganäs	Robertsfors	Örebro	
Falkenberg	Håbo	Linköping	Stenungsund		
50%					
Ale	Heby	Köping	Oxelösund	Trosa	Åre
Borgholm	Herrljunga	Landskrona	Sala	Tyresö	Årjäng
Bräcke	Hudiksvall	Lidingö	Sotenäs	Uddevalla	Åstorp
Eslöv	Hylte	Lycksele	Strängnäs	Upplands Väsby	Ängelholm
Filipstad	Jönköping	Lysekil	Strömsund	Vadstena	Östersund
Finspång	Kalix	Malung-Sälen	Sunne	Vaggeryd	Österåker
Gotland	Karlstad	Munkedal	Surahammar	Vara	
Göteborg	Kiruna	Nordanstig	Svedala	Vårgårda	
Hagfors	Kungsbacka	Nynäshamn	Säffle	Vänersborg	
Haninge	Kungälv	Ovanåker	Tanum	Värmdö	
60%					
Alingsås	Eda	Gävle	Ludvika	Skövde	Tibro
Alvesta	Falköping	Hjo	Markaryd	Sollefteå	Vetlanda
Arjeplog	Gislaved	Hörby	Mjölby	Solna	Östhammar
Arvidsjaur	Gällivare	Karlsborg	Norrträje	Sundsvall	

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

70%					
Bjuv	Kävlinge	Motala	Skara	Umeå	Älvdalen
Grums	Laholm	Nora	Stockholm	Vallentuna	Örkelljunga
Hällefors	Lindesberg	Ockelbo	Storuman	Vingåker	
Högsby	Ljungby	Orust	Svalöv	Västerås	
Järfälla	Ljusnarsberg	Perstorp	Södertälje	Ydre	
Klippan	Lund	Salem	Tierp	Åmål	
80%					
Aneby	Hultsfred	Kungsör	Storfors	Vimmerby	Överkalix
Arboga	Karlskoga	Mora	Söderhamn	Västervik	
Hammarö	Kristianstad	Orsa	Trollhättan	Ödeshög	
90%					
Bengtstors	Eksjö	Hallstahammar	Rättvik		
Dals-Ed	Färgelanda	Mellerud	Timrå		
100%					
Gnesta	Täby	Uppsala	Vaxholm		

Kommuner som inte svarat på denna fråga

M	O	S	T	V
Mönsterås	Osby	Sigtuna	Torsås	Vansbro
		Skellefteå	Tranås	

8. Vilken påverkan har tredjepartscertifiering vid bedömningen av tillsynsbehov generellt sett?

Med tredjepartscertifiering avses när en ackrediterad certifiering av ett ledningssystem visar att ett företag lever upp till kraven i en standard. En oberoende tredje part, ett certifieringsorgan granskar företag som vill certifiera sig enligt en specifik standard.

Påverkan av tredjepartscertifiering

Påverkar mycket					
Gnosjö	Kumla	Lysekil	Skara	Tjörn	Årjäng
Hallsberg	Kungsbacka	Munkedal	Sotenäs	Täby	
Höganäs	Lerum	Munkfors	Svenljunga	Vaxholm	
Katrineholm	Ljungby	Ockelbo	Säffle	Värmdö	
Påverkar lite					
Alingsås	Färgelanda	Kalix	Mellerud	Strängnäs	Vara
Aneby	Gagnef	Karlsborg	Mora	Strömstad	Vellinge
Arboga	Gislaved	Kil	Motala	Strömsund	Vimmerby
Askersund	Gnesta	Kinda	Mönsterås	Sundsvall	Vingåker
Bengtstors	Gotland	Kiruna	Nordanstig	Sunne	Vårgårda
Berg	Grums	Klippan	Norrtälje	Surahammar	Vänersborg
Bjurholm	Gällivare	Knivsta	Nynäshamn	Svalöv	Värnamo
Bjuv	Hagfors	Kristianstad	Nässjö	Svedala	Åre
Bollnäs	Hallstahammar	Krokom	Orsa	Söderhamn	Åsele
Borgholm	Halmstad	Kungör	Oskarshamn	Södertälje	Älmhult
Bromölla	Haninge	Kungälv	Oxelösund	Tanum	Älvdalen
Bräcke	Hedemora	Laholm	Partille	Tibro	Ängelholm
Burlöv	Herrljunga	Landskrona	Perstorp	Tierp	Ödeshög
Dals-Ed	Hjo	Laxå	Piteå	Tingsryd	Örebro
Danderyd	Hofors	Lekeberg	Ragunda	Tranås	Örkelljunga
Degerfors	Huddinge	Lidingö	Robertsfors	Trosa	Östersund
Dorotea	Hudiksvall	Linköping	Ronneby	Tyresö	Österåker
Eda	Hultsfred	Ludvika	Rättvik	Uddevalla	Överkalix
Eksjö	Härnösand	Luleå	Sjöbo	Ulricehamn	Övertorneå
Emmaboda	Härryda	Lund	Skinnskatteberg	Umeå	
Eslöv	Hässleholm	Lycksele	Skövde	Uppvidinge	
Falköping	Högsby	Malmö	Sollefteå	Vaggeryd	
Filipstad	Järfälla	Malung-Sälen	Sorsele	Valdemarsvik	
Finspång	Jönköping	Markaryd	Stockholm	Vansbro	

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

Påverkar inte alls					
Ale	Haparanda	Kävlinge	Norsjö	Stenungsund	Vännäs
Alvesta	Heby	Köping	Olofström	Storfors	Västervik
Arjeplog	Helsingborg	Lessebo	Orust	Storuman	Västerås
Arvidsjaur	Hylte	Lindesberg	Osby	Tidaholm	Växjö
Avesta	Håbo	Ljusnarsberg	Ovanåker	Timrå	Ydre
Boden	Hällefors	Malå	Sala	Upplands Väsby	Åmål
Borlänge	Härjedalen	Mjölby	Salem	Uppsala	Åstorp
Fagersta	Hörby	Mullsjö	Sandviken	Vadstena	Älvsbyn
Falkenberg	Höör	Mölnadal	Skurup	Vallentuna	Östhammar
Gävle	Karlskoga	Mörbylånga	Sollentuna	Varberg	
Göteborg	Karlstad	Nora	Solna	Vetlanda	
Hammarö	Kramfors	Norberg	Staffanstorps	Vindeln	

Kommuner som inte svarat på denna fråga

E	K	S	Skellefteå	T	Trollhättan
Eskilstuna	Kalmar	Sigtuna	Säter	Torsås	

9. Ungefär hur stor andel av kommunens tillsynsbesök föranmäls till företagen?

Andel föranmälda tillsynsbesök

10%					
Haparanda					
20%					
Vallentuna					
30%					
Filipstad	Åmål				
40%					
Emmaboda	Kalix	Oskarshamn	Vänersborg		
50%					
Arjeplog	Hedemora	Olofström	Skellefteå	Tjörn	
Boden	Kil	Rättvik	Sorsele	Ydre	
Bromölla	Kiruna	Salem	Surahammar	Övertorneå	
Heby	Krokom	Skara	Svedala		
60%					
Arvidsjaur	Skurup	Ödeshög			
70%					
Bjuv	Gällivare	Järfälla	Sala	Trollhättan	Överkalix
Falkenberg	Hofors	Klippan	Storuman	Vellinge	
Gislaved	Hässleholm	Perstorp	Sundsvall	Ängelholm	
Grums	Höganäs	Piteå	Svalöv	Örkelljunga	
80%					
Askersund	Härjedalen	Luleå	Ockelbo	Trosa	Åstorp
Bjurholm	Karlstad	Lund	Partille	Umeå	Älvdalen
Degerfors	Kristianstad	Malmö	Robertsfors	Uppvidinge	
Dorotea	Laxå	Malung-Sälen	Sollefteå	Vaggeryd	
Huddinge	Lekeberg	Motala	Strömstad	Vännäs	
Hylte	Linköping	Munkfors	Söderhamn	Värnamo	
90%					
Alingsås	Fagersta	Höör	Malå	Sigtuna	Varberg
Aneby	Finspång	Jönköping	Markaryd	Sjöbo	Vetlanda
Arboga	Färgelanda	Karlskoga	Mellerud	Skinnskatteberg	Vimmerby
Avesta	Gagnef	Katrineholm	Mjölby	Sollentuna	Vindeln
Bengtstors	Gävle	Kinda	Mullsjö	Solna	Vingåker
Berg	Göteborg	Kumla	Mölnadal	Stenungsund	Vårgårda
Bollnäs	Hagfors	Kungsbacka	Norberg	Stockholm	Västervik
Borgholm	Hallsberg	Kungsör	Nordanstig	Storfors	Växjö
Borlänge	Hallstahammar	Kungälv	Norsjö	Svenljunga	Åsele
Bräcke	Halmstad	Kävlinge	Nässjö	Tanum	Älmhult
Burlöv	Hammarö	Köping	Orust	Tidaholm	Älvsbyn
Dals-Ed	Hudiksvall	Landskrona	Osby	Timrå	Örebro
Danderyd	Hultsfred	Lerum	Oxelösund	Tingsryd	Östersund
Eda	Håbo	Lessebo	Ragunda	Uddevalla	
Eksjö	Härnösand	Lidingö	Ronneby	Uppsala	
Eslöv	Härryda	Ludvika	Sandviken	Vadstena	

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

100%					
Ale	Hällefors	Lycksele	Ovanåker	Tranås	Västerås
Alvesta	Högsby	Lysekil	Skövde	Tyresö	Åre
Falköping	Hörby	Mora	Sotenäs	Täby	Årjäng
Gnesta	Karlsborg	Munkedal	Staffanstorps	Ulricehamn	Österåker
Gnosjö	Knivsta	Mörbylånga	Strängnäs	Upplands Väsby	Östhammar
Gotland	Kramfors	Nora	Säffle	Valdemarsvik	
Haninge	Laholm	Norrtälje	Säter	Vansbro	
Herrljunga	Ljungby	Nynäshamn	Tibro	Vaxholm	
Hjo	Ljusnarsberg	Orsa	Tierp	Värmdö	

Kommuner som inte svarat på denna fråga

E	K	M	Sunne	V
Eskilstuna	Kalmar	Mönsterås	Södertälje	Vara
H	L	S	T	
Helsingborg	Lindesberg	Strömsund	Torsås	

Kommuner som avstått från att medverka i undersökningen

A	Flen	L	Nykvarn	Tranemo	Ö
Arvika	Forshaga	Leksand	Nyköping	Trelleborg	Öckerö
B	G	Lidköping	P	Töreboda	Örnsköldsvik
Bollebygd	Grästorp	Lilla Edet	Pajala	U	Östra Göinge
Borås	Gullspång	Ljusdal	S	Upplands-Bro	
Botkyrka	Götene	Lomma	Simrishamn	V	
Boxholm	H	M	Smedjebacken	Vilhelmina	
Båstad	Habo	Mariestad	Sundbyberg	Y	
E	J	Mark	Sävsjö	Ystad	
Ekerö	Jokkmokk	N	Söderköping	Å	
Enköping	K	Nacka	Sölvesborg	Ånge	
Essunga	Karlshamn	Nordmaling	T	Åtvidaberg	
F	Karlskrona	Norrköping	Tomelilla	Ä	
Falun	Kristinehamn	Nybro	Torsby	Älvkarleby	

Näringslivets Regelnämnds, NNR, medlemmar

Almega
Energiföretagen Sverige
Fastighetsägarna Sverige
Finansbolagens Förening
Fondbolagens Förening
Företagarna Stockholms stad
Lantbrukarnas Riksförbund
Småföretagarnas Riksförbund
Srf konsulternas förbund
Stockholms Handelskammare
Svensk Handel
Svensk Industriförening
Svenska Bankföreningen
Svenska Fondhandlareföreningen
Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet
Svenskt Näringsliv
Transportföretagen
Visita

Näringslivets Regelnämnd, NNR

Näringslivets Regelnämnd, NNR, bildades år 1982 och är en oberoende, politiskt obunden ideell förening helt finansierad av sina medlemmar. Bland medlemmarna finns 18 svenska näringslivsorganisationer och branschförbund som tillsammans representerar drygt 300 000 företag. Det betyder att NNR talar för alla aktiva företag i Sverige som har en anställd eller fler, i alla branscher och av alla storlekar. NNRs uppgift är att förespråka och verka för effektivare och mindre kostsamma regler samt en minskning av företagens uppgiftslämnande i Sverige och EU. NNR samordnar näringslivets granskning av konsekvensanalyser av förslag till nya eller ändrade regler samt koordinerar näringslivets regel- förbättringsarbete på nationell- och EU-nivå. Detta fokuserade verksamhetsområde gör att NNR är unikt bland näringslivsorganisationer i Europa. Mer information om NNR finns på www.nnr.se.